

Ročník IX. V Uh. Hradišti v březnu 1928 Číslo 2.-3.

POZVÁNÍ

na

VÝROČNÍ VALNOU SCHŮZI SOKOLSKÉ ŽUPY KOMENSKÉHO,

*kteřá bude se konati v neděli 1. dubna 1928
o 9. hod. dopol. v Sokolovně v Uh. Hradišti.*

POŘAD:

1. Čtení zápisu o poslední valné schůzi.
2. Zprávy činovníků: jednatele, náčelníka, náčelnice, vzdělavatele, pokladníka a dozorců jmění, menš. důvěrníka, knihovníka, kinoreferenta, statistikáře.
3. Volby předsednictva: starosty, jeho náměstka, jednatele, náčelníka a náčelnice (na návrh cvičitelského sboru) vzdělavatele (na návrh sboru vzdělávacího), pokladníka, zdravotního důvěrníka, menšinového důvěrníka, dalších 3 členů a 3 náhradníků, dozorců jmění a účtů.
4. Volba člena výboru Č.O.S. a jeho náhradníka (na 3 roky).
5. Návrhy župního předsednictva na stanovení pokuty za neobeslání schůzí župních.
6. Návrh cvičitelského sboru župního.
7. Stanovení příspěvku pro rok 1928.
8. Volné návrhy (podejte župnímu předsednictvu písemně alespoň 3 dny před valnou schůzí).

Přístup do valné schůze mají všichni členové jednot v župě sdružených, pokud pro ně stačí místo. Právo hlasovací má za každou jednotu tolik zástupců, kolikrát jest číslo 100 obsaženo v počtu členstva dotčené jednoty. Přebytky přes 50 čítají se za plné 100. Každá jednotka jest zastoupena nejméně jedním členem. Každý zástupce jednoty má jeden hlas. Plnomocenství se nepřipouští. Zástupci předloží o svém zvolení ověření od své jednoty (čl. 9. stanov).

Čl. 11. Valná schůze je k usnášení způsobilá, je-li zastoupena aspoň polovice jednot k župě náležejících. Pro případ, že by se nesešel dostatečný počet, svolává se tímto oznámením druhá valná schůze na týž den o hodinu

později s dodatkem, že dostavivší se vyslanci rozhodovati mohou platně bez ohledu na počet zastoupených jednot.

Bratrské jednoty žádáme, aby do valné schůze vyslaly bratry a sestry vědomé svých povinností, kteří bez ohledu na osobní pohodlí a svůj zájem setrvají ve schůzi až do konce.

V Kyjově dne 28. února 1928.

Předsednictvo sokolské župy Komenského.

Jednatel:

Starosta:

Hynek Hlobil.

Dr. Karel Kozánek

Zprávy župních činovníků pro 37. výroční valnou schůzi sokolské župy Komenského.

Zpráva župního jednatele.

Župní činovníci v uplynulém období: 1. Dr. K. Kozánek, (starosta a člen výboru Č.O.S.); 2. Dr. Filip Kocián (náměstek starosty a zdravotník); 3. Jar. Staša (náčelník a náhradník do výboru Č.O.S.); 4. A. Kostlánová (náčelnice); 5. Dr. Fr. Malinský (vzdělávatel); 6. Jos. Dufek (pokladník); 7. Jar. Hýsek (účetní); 8. A. Konečný (menšíňář a knihovnik); 9. Al. Blažek (zpravodaj); 10. O. Sudek (social. poradce); 11. Fr. Milička (div. poradce); 12. Jos. Horák (stavební poradce); 13. Jindř. Kotas (kin. zpravodaj); 14. Jos. Švejčara (statistikář); 15. H. Hlobil (jedenatel).

Dozorcové účtů: Vlad. Janoušek, A. Hoffmann, Jindř. Dědák.

Zmřeny: Br. J. Dufek prohlásil hned na valné schůzi, že volby nepřijímá. Poněvadž nebylo jeho prohlášení vzato přítomnými na vědomí, vzdal se písemně. Po něm byl zvolen pokladníkem br. Jar. Hýsek, jenž konal zároveň práce účetní. Do župního předsednictva povolán br. Jos. Klugar z Kyjova. Vleklá zákeřná choroba na smrt uštvála 6. listopadu 1927 br. Dr. Fil. Kociána. Vzdávám čest jeho památce a jeho práci, kterou konal nenáročně s takovou oddaností, že na sebe zapomínal.

Důvěrníci za Č.O.S.: Za předsednictvo br. A. Formandl z Brodku, za náčelnictvo mužů br. Aug. Očenášek, za náčelnictvo žen s. B. Stýblová. Na jarní schůzi výboru Č. O. S. byl přítomen br. starosta, na podzimní br. náčelník. Volební období těchto našich zástupců ukončilo 31. prosince 1927. Letošní valná schůze musí zvoliti pro příští období opět 1 člena a 1 náhradníka do výboru Č.O.S. Na 5000 členů 1 člen a 1 náhradník, za dalších 2500—5000 opět 1 člen s náhradníkem.

Událostí, všem nám radost působící, je uznání více než 40leté sokolské práce našeho br. žup. starosty Dr. K. Kozánka, za niž mu byla propůjčena medaile Č.O.S. Jménem všech bratří a sester

přejí Ti, bratře starosto, abys ještě po dlouhou řadu let těšil se ve zdraví z výsledků této práce.

V minulém období bylo 6 schůzí předsednictva. Zapisovatelem býval br. Š. Cibulka, při posledních dvou br. Jar. Staša. Schůze byly vždy schopny usnášení podle stanov. Příčiny neúčasti, a bylo jich letos dosti, byly vedle úředního zaměstnání vesměs nemocí. Neomluvené neúčasti nebylo.

Podle usnesení 36. výr. val. schůze konal službu do 31. prosince 1927 dosavadní tajemník br. Š. Cibulka. Tajemnické práce od 1. ledna 1928 převzal podle ustanovení téže schůze br. J. Staša. Služební podmínky smlouveny. Br. Staša vyřizoval své práce vždy v úterý a v pátek v Kyjově, v ostatních dnech v Malenovicích. Sklad knih je zrušen, zbytek odeslán Č.O.S. Dále jsou na skladě jen tiskopisy, odznaky a železniční známky. Dvoje poslední prodává se jen za hotové. První splátka za knihosklad je poslána. Od splácní příspěvků v určitých lhůtách a pranýřování dlužníků v žup. věstníku „zatím“ upuštěno z usnesení předsednictva na návrh br. Staše. Peníze scházely se lépe než v roce minulém. Na dotaz br. V. z B. o sletové dani: Bylo jí použito z usnesení výboru Č.O.S. na krytí všech zápůjček na T. d. od jednot, žup a jednotlivců, dále na zaplacení hypot. půjčky u Hypot. banky české, konečně na vrácení záloh výdejnému jmění a základům Č.O.S. Nebude tudíž připisována k dobru, jak bylo někde mylně vykládáno. Na pořádání kursů pro činovníky a správních dozorců nedošlo z příčin na konci této zprávy uvedených. Na výlohy pro přednášející v kurse musí býti pamatováno v příštím rozpočtu. Účastníkům bude hraditi výdaje jednota (pobočka). Ani na správní dozory nesmí býti zapomenuto. Dozory mají býti vykonány, kdykoliv toho bude třeba, župními i okrskovými činovníky na útraty jednot (poboček).

Platební závazky k Č.O.S. za rok 1927 byly splněny včas, ovšem ne bez půjčky. Z usnesení výboru Č.O.S. zůstávají na rok 1928 stejné příspěvky: 3 Kč členské, 1 Kč na cvičitelské školy, 1 Kč na úrazové pojištění členstva. Úrazové pojištění dorostu á 1 Kč, žactva á 60 h. O úrazech je poučný rozbor ve V. S. 1927 č. 47. str. 783, nad nímž je třeba důkladně se zamyslet a zjednatí nápravu. U nás bylo úrazů 17. Některé naše jednoty i pobočky mají svůj dorost i žactvo pojištěno u různých pojišťoven. Pojištění bývá uzavřeno na 10 let. Výpovědní lhůta je obyčejně 1 rok před ukončením 10 roků. Tato podmínka bývá obyčejně natištěna drobným tiskem mezi spoustou jiných smluvních ustanovení. Málokdo to všechno přečte. Nesplní-li se výpovědní podmínka, platí smlouva na dalších 10 let. Pojišťovny dovedou rázně vymáhati pojistné, leč při placení náhrady zvláště u dorostu a žactva najdou si některé lehce mezi svými paragrafy zadní dvířka, jimiž možno uniknouti. Věnujte tomuto pojištění náležitou pozornost a pojišťujte raději u úrazového odboru Č.O.S., u něhož za malé pojistné máte větší jistotu náhrady utrpěné škody! Když mluvím tak o pojištění, vzpo-

meňte na několik případů požárních neštěstí v cizích župách! Budiž tato připomínka naléhavou pohnutkou řádného pojištění Sokoloven i vnitřního zařízení i včasného placení pojistného!

Jako celek vystoupila župa dvakrát, při župním sletu v Napajedlech a při zájezdu v Bratislavě. V obou případech bylo dosaženo žádaného výsledku. Na pouti k pomníku na bojišti u Zborova zastupovali župu br. J. Klugar a A. Trnka z Kyjova, Bachmánek z Napajedel. Rovněž při jiných příležitostech zastupovali župu její župní i místní činovníci.

Rozeslané dotazníky (o účasti Sokolstva za války a po převratě, o propagaci tělocviku mládeže, o brancích a j.) scházely se líknavě. Bylo jednáno o vydání župního čísla Jasu. Dosud k tomu nedošlo. Pro neobeslání župního sletu udělena jednotám a pobočkám písemná důtka, načež omluvilo se 8 jednot a poboček, 1 se ohradila. Záležitost br. M. ze St. M. se dosud vyšetřuje. Br. Hartl z Velehradu navrhol Č.O.S. zřízení tondy pro stavbu Sokoloven. Po vrácení dodán br. H., aby předložil svůj návrh k projednání valné schůzi.

Velmi důležité je upozornění ve V. S. 1928 č. 3. str. 37. a č. 7. str. 107. o osvobození cvičišť a hřišť od pozemkové daně. Žádost za osvobození se nekolkuje a adresuje se příslušnému katastrálnímu měřičskému úřadu. Bratři jednatelé, neopomeňte poslat příslušnou žádost do konce března 1928 i za pobočky (ve srozumění s nimi)! Osvobození platí na jeden kalendářní rok. Možná, že pozornost mnohých vzbudí kratičká zpráva br. jednatele Č.O.S., „že se dějí přípravy, aby stanovením levného a praktického přístroje ku přijímání rozhlasových zpráv bylo umožněno každé jednotě zorávy ty přijímat.“ Poukazují naše bratry i sestry na to, že neužívají plnou měrou dobrodinné cvičitelských škol Č.O.S., neboť pro naši župu bylo necháno více míst, než bylo obesláno.

Se zájezdu na Těšínsko sešlo, když župa Těšínská dala přednost zájezdu na Slovensko. Náš závazek, daný bratřím těšínským, trvá a bude proveden až v r. 1929 na žádost župy samé.

Na výzvu ve V. S. 1927 č. 48. str. 789. sbírá se též v našich jednotách a pobočkách na sokolovnu „Tábor“ v Lublani. Mají e na paměti význam této sbírky, očekáváme, že jihoslovanským bratřím v okamžiku nouze pomůžete!

Počet organizačních jednotek je 82 (jako minule), a to jednot o 2 více (úhrnem 42; osamostatněny Svatobořice a Pířín), poboček o 2 méně (celkem 40; zrušena v Lipové, založena v Mistříně novou jednotou svatobořskou). Počet členstva není do dneška přesně znám.

Předsednictvo potvrdilo vyloučení Rich. Nesvadby z jednoty koryčanské. Dosud někde se neví, že jednání s Č.O.S. děje se jen prostřednictvím župy. Z úsporných důvodů usneslo se předsednictvo, že valné schůze jednot budou obeslány členy předsednictva jen na požádání. Připomínám usnesení, aby po valných schůzích byla uveřejněna jména činovníků v župním věstníku. Jednoty

v Hluku, Lipově, St. Městě, Nivnici, Újezdci, Veletinách a Záhorovicích měly upravit své nesrovnalosti v katastru členstva do 5. prosince 1927.

Nemohu nevzpomenouti všeobecného stavu současných věcí, jak vyvinuly se v naší republice a jimž říká se „kulturní reakce“. Poukazoval jsem na ni ve všech svých dřívějších výročních zprávách. Jsou za ni zodpovědni všichni občané, tudíž i my, členové sokolského bratrstva, a to v míře větší, než ostatní. Pátřejme ve svém svědomí, čím jsme se provinili, hledejme, čeho jsme neudělali a čeho jsme si nevšimli! Vykonejme každý, co jsme zameškali a čím jsme odkazu revoluce povinni! Pro nic za nic Č.O.S. svého projevu v 7. č. V. S. neotiskla.

Od podzimu minulého roku nemohl jsem vykonávat práci mi svěřených tak, jak bych si přál a jak je to i nutno. Vlivy mocnější mně podlamovaly mé síly, práci mi znesnadňovaly a časem úplně znemožňovaly. Trapně jsem nesl tento stav a chtěl jsem se jednatelství vzdát. Jen na nátlak jsem tak neučinil a práce jen podle jména v poslední době zastával. Toto je mé vysvětlení, proč nebyly uskutečněny činovnícké kursy a správní dozory. Poněvadž dosavadní stav je nadále nemožný, vzdávám se dneškem spolupráce v župě, nikoliv však zájmu o její osudy. Svému nástupci přeji více úspěchu a župě nového rozkvětu.

Nazdar!

Hynek Hlobil,
žup. jednatel.

Zpráva župního náčelníka.

Když jsme před rokem prohlíželi výsledky práce tělovýchovné a když stanovili jsme si rozvrh a rozsah činnosti v r. 1927, byli jsme si plně vědomi obtížnosti jejího uskutečnění v době, kdy stále více mizejí z řad našich smysl pro kázeň a povinnost a kdy dává se přednost lacinějšímu vyniknutí v některém klubu sportovním bez ohledu na jeho jednostrannost. Nezalekl nás ani zjev dosti kormutlivý, že členové sborů cvičitelských — tudíž páteř sokolských jednot — v práci povolují a odhodlaně začali přípravu na různé námitky — „proč tolik si ukládáme“ — odpovídajíc Tyršovým: „Kdo méně chce, jako by nechtěl nic!“

Měli jsme tudíž v rozvrhu: den žactva, zájezd do Bratislavy, župní slet, závody prosté a obeslání závodů Č. O. S. ve hrách. Místo do Bratislavy chtěli jsme původně na Těšínsko, od čehož jsme však na přání výletní komise Č. O. S. upustili.

Jak ani nelze jinak mysliti, předcházela tomu všemu celá řada jak nácvičných schůzí župních i okrskových, tak i dozorů, o nichž bylo podrobně jednáno na podzimním valném sjezdu, proto třeba nyní jen znovu zdůrazniti závazné obeslání těchto jak zástupci jednot, tak i poboček. Tak, jak se to nyní praktikuje, že svolává-

me nácvik v okrscích na dvě i tři místa, nelze již připouštět žádné úlevy na účasti a pak buďte ujištěni, že nevoláme Vás pro svou kratochvíli. — Muži cvičili společně prostná pro Bratislavu, starší bratři kopí, dorostenci s tyčemi a žáci s větrničky.

Den žactva byl konán 19. června v Napajedlich a měly jej obeslati všechny jednoty a pobočky ze III. okrsku povinně, z ostatních pak nepovinně, čemuž se dnes všude již rozumí: tak tam nepůjdeme! — Průběh tohoto dne byl pěkný — účast však neodpovídala našim představám. Byli zde celkem 173 žáci, neboť své povinnosti nevyhověly jednoty: Babice, Buchlovice, Nedakonice a Polešovice — vesměs ty, které křičí po velké účasti, když je něco u nich, samy však — — — ?

Zájezd do Bratislavy byl konán dne 5. a 6. července a ukázal, že nelze sil přeceňovati, nemáme-li se dočkat zklamání. Rovněž velké podniky mimožupní, při nichž třeba součinnosti ostatních žup sokolských, je třeba omezit, neboť pro samé výpravy na různé zájezdy ubíjíme život uvnitř župy, protože na naše věci se nám pak již zpravidla nedostává ani času, ani peněz, nehledě ani k tomu, že dostavuje se pak i omrzelost. Toto bylo již předmětem jednání cvičitelského sboru Č. O. S. a stane se jistě v tom náprava. — V Bratislavě bylo ze župy 146 bratří a 4 dorostenci ve slavnostním kroji, 2 prapory a hudba. Prvního dne cvičilo 66 bratří prostná a druhého dne 42 bratří prostná a 25 kopí při zvláštním vystoupení žup, k němuž dal jsem se pohnouti, jen abych vyplnil mezeru v pořadí, jemuž ostatní župy nedostály. Mohu říci, že, třeba je to již staré cvičení, přece zde vzbudilo obdiv i s tímto malým počtem statečných cvičenců, a což teprve, kdyby bylo nastoupilo všech přihlášených 50 bratří? Rovněž i otázku účasti na cvičení při podobných výpravách třeba podrobiti úvaze a tuto tak uzpůsobiti, aby účastníci měli příležitost i k návštěvě různých jiných míst mimo cvičiště, a tím by odpadla též ona svízele, pro niž se zpravidla cvičící veřejným vyhýbají. — Denních trampot však rád každý zapomněl večer v družné společnosti, z níž se nechtělo ani „na ubytování“ a pak ani k odjezdu.

Župní slet byl pořádan 14. srpna v Napajedlich a v jeho předvečer zdařilá župní beseda, při níž odevzdal zástupce Č.O.S. br. Liska br. Šiškoví plaketu „Na stráž!“, již mu vyjádřeno uznání za dlouholetou práci sokolskou. Dopoledne v den sletu vykonána též pout ke hrobu br. Křena, prvního tajemníka Č. O. S. Mimo Č. O. S. obeslaly slet náš i župy Hanácká, Máchalova, Slovácká a Těšínská. Průběh besedy i sletu a veřejného cvičení rozebral důkladně ve Věstníku zástupce náčelnictva br. R. Procházka, jemuž za cenný posudek ten vděčím — neslevoval, ale nezkrusoval. Při tom poukazují též na chmurnou skutečnost, již byla slabá účast na sletu, které nelze omluviti ani poukazováním, že je to daleko, neboť pak by severní část III. okrsku — podle této praktiky — vůbec nikam neměla jezdit. Vina je v tom, že vedoucí jednot neumějí si celý rok rozdělit podle toho, co bude konáno a jak

to bylo již několikrát doporučováno, totiž: na vzdálenější okrskové veřejné vypraviti polovici cvičících (blížší mohli by navštívit všichni), druhou polovici pak poslati na slet župní. Na místní veřejné nebo do jednoty sousední šli by všichni, ovšem nesmí těchto sousedních býti mnoho a je třeba toto rozdělení poněkud plánovitě tak, aby mezi jednotlivými byly i přestávky a ne vše vrhnouti do jediného měsíce. Pak je jistě přirozeno, že nemůžete sehnati ani obstojné účasti, když na některou neděli připadají dvě, tři veřejná cvičení. Červen, červenec a srpen rozdělte účelně a hned na jaro a pak by v tom byl čas, aby to nešlo! Ale od zimy by se o tom muselo mluvit, od jara to připravovat a ne až v sobotu před veřejným bědováním, že nikoho tam nemohu sehnati. Zde je pramen zla — zkuste to však zaříditi podle hořejšího a uvidíte v příštím roce, osvědčí-li se navrhovaný prostředek! — Protože provinění má v zápětí trest, usneslo se předsednictvo župní, nepovoliti veřejného cvičení v tomto roce těm jednotám, které sletu neobeslaly. Které to jsou, uvidíte v zrcadle, uveřejněném v 9. čísle župního věstníku. V tomtéž čísle je i posudek o župním sletu.

Rozřadovací závody ve hře odbíjená provedeny v Uh. Hradišti v neděli 21. srpna a podrobila se těmto dvě družstva — Uh. Hradiště a Strážnice. Prvenství zde získala Strážnice, při závodech krajových v Přerově podlehla ve druhém kole Přerovu. Jsem přesvědčen, že závody Č. O. S. ve hrách budou již nepostrádatelné v budoucnu, proto doporučuji pilné pěstování těchto zvláště tam, kde mají dosti místa venku, abychom měli pro příští závody větší výběr.

Poslední část loňského pořadu — závody prosté provedeny dne 18. září v Uh. Hradišti. Dostavili se k nim 52 bratři a 71 dorostenců do šestiboje a 10 bratři k závodu zvláštnímu. I tyto byly na podzim zevrubně probrány a podrobné výsledky uveřejněny v župním věstníku, na nějž se zde odvolávám. Ve skoku o tyči docílilo se 290 m, u skoku dalekého z rozběhu 625 m, u skoku vysokého z rozběhu 169 m, ve vrhu koulí 1043 m, ve vrhu oštěpem 3895 m a dráhu 100 m proběhl br. Sobotka z Uh. Hradiště za 11 $\frac{1}{5}$ vteř. Průběh závodů byl vesměs důstojný jména sokolského, což budiž účastníkům k jejich cti konstatováno.

Mimo vypočítané podniky župní, byla vesměs čilá práce i v okrskách, které se v tomto ohledu dobře osvědčují jako pomocná složka v organizaci župní práce. Okrsek I. konal své veřejné cvičení ve Svatobořicích, okrsek II. v Lipově, okrsek III. v Babicích a okrsek IV. v Komně. Mluvit o průběhu těchto není třeba zde, neboť v okrskách byl tento podroben též důkladné kritice a o účasti při nich platí to, co bylo řečeno při posudku o sletu župním, neboť i na okrskové veřejné to bývá z některých pohodlnějších jednot daleko. Dobrou službu dělaly letošní župní školy cvičitelské průpravné školy okrskové, které pořádal okrsek I., III. a IV., jest proto třeba tyto co nejlépe doporučovati cvičitelským sborům

jednot a poboček a to zvláště tam, kde pro župní školu, trvající 6—8 dní bez přerušení, nelze najít posluchačů.

Veřejná cvičení konaly v minulém roce téměř všechny jednoty a některé pobočky tu s větším, jinde s menším zdarem, vždy ale podle toho, jak tato byla připravena. Chceme-li si uchováti zájem pro naše veřejná vystoupení, pak sem můžeme připustiti jen čísla, která snesou i trochu kritiky, a ta, při nichž vedoucí nemusí se rdít studem, neboť ne každou vinu neúspěchu lze vždy svést na hudbu. Pořadu veřejného by jenom prospělo nějaké samostatné číslo jednoty, třeba i snadnější, čímž by jednoty mezi sebou tak trochu závodily. Mám za to, že tak pozvedla by se značně úroveň veřejných cvičení jednot a vzbudil pro ně i větší zájem.

Při veřejných vystoupeních zaráží v poslední době malá účast v kroji, úkaz to zasluhující povšimnutí. Mladší členstvo zavádí totiž nepěkný zvyk, že veřejných cvičení zúčastňuje se namnoze v občanském obleku s aktovkou pod paždí. Špatný příklad kazí dobré mravy — říkali již staří, a je to pravdou dosud, neboť nevím, jestli by se někdy prospěšná věc tak lehce ujala a napodobila, jako právě toto znamení doby. Námitku, že slavnostního kroje nemůže si každý poříditi, již vícekrát jsem vyvrátil a výmluva tato nezní pěkně od těch, kteří na zbytečnosti peněz nelitují. Že je to značný krok k uvolnění kázně, nebude jistě sporné, proto bude dobře, když hned v zárodku tuto emancipaci utlumíme a rázně se proti ní postavíme.

V roce minulém opět otevřeno několik nových tělocvičen, a to v jednotách: Komůna, Hluk, Slavičín, Svatobořice a Vracov, a jest našim nejnroucnějším přáním, aby tyto stánky v plné míře splnily naděje v ně kladené, to jest, aby staly se pilíři pokroku a osvěty nejen svému členstvu, nýbrž i svému okolí. Na paměti však dlužno míti účel, jemuž v prvé řadě mají sloužiti, a to jest činnost tělovýchovná, neboť napřed musí býti zdravé a silné tělo, aby v něm mohl sídliti ušlechtilý sokolský duch.

Mimo veřejná vystoupení sluší poohlédnouti se po vnitřní naší práci. Předsednictvo sestávalo v minulém období z bratří a sester: Staše jako náčelníka, Kostlánové jako náčelnice, Jandáka a Hnilicové místonáčelníků, Zítka, Křížka, Dědák a Adamce jako náčelníků a Šmidové, Ostrézi, Stašové a Mikulcové jako náčelnic okrskových a br. Švejčary a Ťukala. Poslednější v červenci zmizel, jako by do vody zapadl, a s ním i zápisník o schůzích sborových, po němž dosud marně pátráme. Předsednictvo konalo 8 schůzí, v nichž projednávalo a usnášelo vše, co řešení vyžadovalo. Je to zejména příprava všech veřejných vystoupení a mimo to i uspořádání škol cvičitelských, které v uplynulém období opět dvě jsme pořádali. První začala 6. ledna v Kyjově a měla 22 posluchače — druhá zahájena 29. ledna v Uh. Hradišti s počtem 28 posluchačů — celkem 50 účastníků, z nich je 28 bratří a 22 sestry. Posluchači byli z větší části začátečníci, však za to plní a

snaživí, takže jednoty budou mít o tento počet zas více vedoucích, pro školy v Praze pak získáme větší výběr a to je nemalé důležitosti v našich poměrech.

Cvičitelských škol v Praze nemohli jsme všech obsadit, poněvadž nebylo pro ně uchazečů. Ve čtrnáctidenních bylo 11 bratří, ve škole šestinedělní, v červenci a srpnu pořádané, byl br. Matulík z Uh. Hradiště. Doufejme, že další již obsadíme!

Zahájená akce pro získávání mládeže do Sokola dala podnět předně k ukázce vedení žactva a pak k celodenní škole pro vedoucí mládeže, již navštívili 34 posluchači. Probrána látka pro cvičení v tělocvičně a až bude poněkud příhodné počasí, pak bude ještě jedna neděle věnována ukázkám cvičení venku.

Příprava na mezisletové závody, jimiž chceme oslavit 10. výročí naší samostatnosti, nutila k úvahám, jak pozvednouti úroveň výcviku našich cvičenců, kteří pro tyto závody přijdou v úvahu a které chtěli bychom mít připraveny co nejlépe. Konáno proto dvakrát cvičení vyspělejších v Napajedlích za vedení br. Váchy, k čemuž pozváni i bratři z Uh. Hradiště. Máme totiž v úmyslu sestavit t. zv. letací družstvo župní, které bylo by oporou výcviku v župě. Že měla přítomnost tak zkušeného závodníka, jakým jest br. Vácha, značný vliv na účastníky, netřeba ani dodávat, proto přičiníme se získati ho ještě vícekrát.

Poznatenati dlužno, že veškeré schůze cvičitelského sboru Č. O. S. i jeho pomocných složek byly všechny řádně obeslány, čímž je vypočítáno vše, co v uplynulém období bylo vykonáno.

Z toho, co nás očekává, jsou mezisletové závody nejdůležitější naší otázkou, k jejimuž nejlepšímu zodpovězení bude třeba obrátiti co nejvíce pozornosti. Obeslání krajového sletu v Prostějově a v Olomouci je rovněž nutností a župní slet, do Malenovic letos stanovený, staň se povinností, již rád a v mezích největší možnosti splníme! Dětský den a závody ve hrách rovněž musí býti uskutečněny, proto je třeba, aby i na tyto bylo pamatováno. Není to málo, co žádáme, zvláště když ještě uvážíme, že i školy a zkoušky cvičitelské máme v programu, ale není to zas přemíra, již bychom při dobré vůli nezdolali.

Mám pevné přesvědčení, že cvičitelstvo, jemuž v první řadě platí dnešní vřelá má výzva, nelekne se práce a s nadšením vykoná, co bude od něho požadováno. Kam dospějeme, naše to bude zásluha!

Nazdar!

JAROSLAV STAŠA,
náčelník župy.

Zpráva župní náčelnice.

Dnové života našeho mjíjí rychleji, než si uvědomujeme, a s toutéž rychlostí i rok minulý zapadl v moře věků. Co vykonáno — je vykonáno a nelze na tom změnití ničeho. Ale povinností

naši jako každého dobrého hospodáře je, abychom vykonanou práci přezkoumali a ze zkušeností dobrých i zlých čerpali poučení pro podnikání v roce příštím.

Pro naši župu byl rok uplynulý rokem vnitřní práce a vnitřního snažení, které ne vždycky korunováno bylo zdarem.

Největším podnikem župy byl župní slet v Napajedlích dne 14. srpna 1927. Jeho předehrou byl župní dětský den, pořádaný dne 19. července 1927 v Napajedlích. Účast povinná byla jen pro III. okrsek, pro ostatní okrsky účast byla dobrovolná. Dopolední zkoušky i odpolední veřejné vystoupení mělo dobrý spád. V průvodu bylo zařazeno 148 žákyň a 11 vedoucích. Společná cvičení s máječky pěkně zacvičilo 168 žákyň. Radostné bylo popatření na cvičišti, tonoucí v záplavě pestrých barev, jimiž ozdobené máječky hýřily. Též nástup na společné cvičení byl dosti dobře proveden. Hry a různosti byly obslány 7 družstvy z jednot: Uher. Hradiště, St. Město, Malenovice, Napajedla. Hry mohly býti poněkud živější, ale v celku byl tento den dnem zdařilým a radost z něho měli jak vedoucí, tak naše malá káňata.

A právě proto, že předehra sletu vyzněla k úplné spokojenosti všech, oprávněovala nás k největším nadějím, že hlavní dni sletové budou obrazem krásy, mohutnosti a síly. Leč musíme přiznati, že skutečnost neodpovídala našim představám. Nebylo u všech dostatku vědomí morální povinnosti a kázně, neboť z přihlášených polovina na slet se nedostavila, a to jak žen, tak dorostenek. A tu třeba hledati nápravu. Ale jakým způsobem? Tato otázka byla předmětem debaty o podzimním našem sněmování, ale přesto nemohu ve své zprávě nedotknouti se tohoto bolavého místa. Cesta, která utužiti kázeň, vede dvěma směry — výchovou a trestným opatřením. Naším ideálem a cílem je vychovávat, ne trestat, proto povinností všeho cvičitelstva je nastoupiti směr cesty první — vychovávat a také vychovat ukázněné, cílevědomé členstvo.

Pokud týká se cvičební stránky, slet byl zdařilý, což nám též důvěrníci Č. O. S. br. Procházka a ses. Krasíngrová, kteří byli sletu přítomni, ve svém posudku přiznali. Ač i tu nutno říci, že při větší pozornosti a svědomitosti cvičících i vedoucích — (nástup žen, nepřesné cvičení dorostenek) mohlo se dospěti většího úspěchu. V číslicích jevil se župní slet takto: Cvičilo 163 žen zájezdová protná, 160 dorostenek lublaňské kroužky. Na nářadí cvičilo 5 družstev žen a 4 družstva dorostenek. V průvodu zařazeno bylo 79 žen a 165 dorostenek v kroji slavnostním, 147 žen a 14 dorostenek v šatě občanském.

V předvečer župního sletu pořádaná byla župní beseda, která úplně uspokojila všechny. Napajedla — dorostenky předvedly cvičení se stuhami, ženy cvičení s věnci od sestry Dubové, Malenovice: ženy kominičky, Uh. Hradiště: ženy lesklé tyče od Holečkové. Cvičení bylo vesměs dobré a jednotlivá čísla svědčila o přesném a pečlivém nácviku. Akademie vyvrcholila v slavnost-

ním odevzdání plakety „Na stráž“ br. Šiškovci členem předsednictva Č. O. S. br. Lískou z Prahy.

Pro příště snažme se vyvarovati všech těch chyb, které vyskytly se o tomto sletu, a pak s nadějí můžeme patřiti vsříc našemu sletu příštím.

Dalším podnikem župy byl zájezd do Bratislavy ve dnech 4.—6. července 1927, kterému předcházely nácvičné schůze, poradní schůzka náčelnic žup na zájezdu zúčastněných a vyhledávací závod těch cvičenek, které se k zájezdu přihlásily. S radostí konstatuji, že dosáhly jsme počtu přihlášených 122 cvičících žen, což posloužilo ke cti naší župy, poněvadž mnohé župy přihlášenému počtu nedostály a tím slovenským bratřím a sestrám uškodily.

4. července konaly se v Bratislavě závody žen v pětiboji, který tvořil běh na 60 m, skok daleko-vysoký, hod míčem s poutkem 1 1/2 kg, běh přes nízké překážky, zájezdová prostná. Za naši župu závodilo družstvo jednoty uh. hradištské a umístilo se na 4. místě ze 13i družstev z 282 body ze 320 dosažitelných, to jest 88 1/2 proc. a získalo velký diplom.

Téhož dne večer konala se akademie v nové Sokolovně jednoty bratislavské. I tu byla naše župa zastoupena. Ženy jednoty kyjovské cvičily Erbenovu devítku a Uh. Hradiště lesklé tyče, které byly jedním z pěkných čísel pořadu.

5. července byly zkoušky na odpolední vystoupení, při němž cvičilo 122 žen. 6. července dopoledne průvod Bratislavou, který protáhl se až do 1. hodiny v poledne, což bylo velmi únavné, důsledkem čehož změnil se počet cvičících při odpoledním vystoupení. Toho dne cvičilo jen 96 žen, v průvodu zařazeno bylo 71 žen v kroji slavnostním a 5 v kroji národním. O celkovém posudku se zde nezmiňuji, poněvadž všichni jste jej četli v denních listech a vy, kteří jste samy prožívaly ty pěkné chvíle, víte nejlépe, kolik nadšení v nich bylo. Chci jen připomenouti, že chování sester mohlo být ukázněnější vzhledem k významu zájezdu.

Okresy jednot konaly svá veřejná cvičení před župním sletem. Pokud měla jsem možnost sama viděti veřejná cvičení, byla až na nějaké maličkosti zdařilá a též zprávy o nich zněly uspokojivě. Lituji jen, že pro churavost nemohla jsem v roce minulém pěstovati s jednotami takový osobní styk, jak bych si toho byla přála, a musela se omeziti na nejnutnější — totiž nácvičné schůze a dozory v jednotách před zájezdem do Bratislavy a našim župním sletem.

Uzávěrkou letní činnosti byly župní závody v tělocviku prostém. Závody byly vypsány jak pro ženy, tak pro dorostenky. Ženy závodily v šestiboji, jež tvořily prostná, pořadová, skok daleký, vrh míčem, vrh koulí, běh 60 m. Dorostenky v pětiboji: prostná, skok daleký, vrh míčem, skok vysoký, běh se švihadlem na 50 m. Závod zvláštní u dorostenek, výměnný běh v kruhu.

K závodu nastoupila tři družstva žen a 13 jednotlivkyň, tudíž celkem 31 závodnic z přihlášených 39, a 4 družstva dorostenek

a 17 jednotlivkyň, čili úhrnem 42 závodnic z přihlášených 45. Ke hrám byla přihlášena tři družstva.

Dosažitelných bodů u žen — jednotlivkyň bylo 60. Přes 80 proc. získalo 16 závodnic. Na prvním místě ses. Chajdová z Uh. Hradiště s 59 1/2 body. Z družstev na prvním místě Uh. Hradiště 348 bodů — 91.58 proc. z 380 dosažitelných bodů. U dorostu dosažitelných 50 bodů. Přes 80 proc. získalo 25 dorostenek. Na prvním místě ses. Polášková z Kyjova, která jediná získala plný počet bodů, na druhém místě ses. Králíčková s 49 1/2 bodů. Z družstev na prvním místě Uh. Hradiště s 281 1/2 bodu, t. j. 87.97 proc. z 320 dosažitelných bodů. V závodu zvláštním vítězí Uh. Hradiště. Celkově dopadly závody dobře a jenom je litovati, že m. ohé jednoty nevystihly pravé podstaty závodů domnívajíc se, že jsou jen pro ty, kteří mají naději na vítězství a prvenství v župě.

Nastávající zima shromáždila nás zase do tělocvičen k tiché práci vnitřní — výchově župního cvičitelského sboru. Dne 4. prosince 1927 pořádán byl jednodenní kurs pro vedoucí žákyň, jehož se zúčastnilo 20 sester.

Župní kurs 6i denní uspořádán byl ve dnech 6. — 11. ledna 1928 v Kyjově 13 sester, v Uh. Hradišti 9 sester. V kursu přednášeli členové technického předsednictva za pomoci členů cvičitelského sboru uh. hradištského. Župnímu kursu předcházela kurs okrskový, který byl pořádán v každém okrsku.

Do 14i denních cvičitelských škol Č. O. S. posláno 6 sester. Dvě 14i denní školy obeslány nebyly a to z toho důvodu, že jednak se mi žádná nepřihlásila a jednak byla přihláška v poslední chvíli odvolána.

Zkracujeme samy sebe, jestliže všech škol neobešleme, neboť tím jsou naše cvičitelky zbaveny možnosti odborného vzdělání. Neopomeňte proto v roce tomto možnosti této plně využít! Hlaste ovšem sestry schopné, mající lásku k práci sokolské!

Letní 6i nedělní cvičitelská škola Č. O. S. nebyla též obeslána a to proto, že jediná přihláška, kterou jsem obdržela, nebyla doporučena.

K Vá o, sestry, jimž bylo umožněno kteroukoliv cvičitelskou školu navštěvovati, obracím se s upřímnou prosbou, abyste vědomosti, jichž jste nabyly, uplatnily v práci sokolské a k ní s láskou přilnu'y

Obě schůze župních náčelnic jakož i schůze žákovského odboru, konané v Praze, byly obeslány.

Župní technické předsednictvo konalo za rok 1927 8 schůzí.

Snad mnohá z Vás si myslí, že z mé zprávy zaznívá mnoho zbytečného stesku a snad mne nazve i pesimistkou, která pro stíny nevidí světla. Ne tak sestry, — není mým úmyslem přehlédnouti opravdové snažení těch sester cvičenek i cvičitelk, které splnily své povinnosti a v mé práci mně rády a věrně pomáhaly. Tém a zvláště technickému předsednictvu platí můj nej-

srdečnější dík, neboť bez jejich součinnosti nezdařilo by se naše podnikání v roce minulém tak, jak se zdařilo. Stěžují si na ty, které povinností nesplnily, a těm z té duše přeji, aby se při čtení zprávy samy před sebou hluboce zastyděly a to studem takovým, který budí upřímnou touhu po nápravě.

Nuže, nedejte žádná sluchu malomyslnosti, neboť sláb jen ten, kdo v sebe ztratil víru a malým jen ten, kdo malý zná cíl! Chopte se práce v roce nastávajícím s novou chutí a silou, a veškerá vaše úsilí ať směřují k ozdravení kázně v župě a ke zdaru druhých mezisletových závodů!

Ať heslo našich velikánů: „až na nejvyšší metu“ není pro nás pouhým rčením, ale též skutkem!

Nazdar!

Anica Kostlánová,
župní náčelnice.

Zpráva župního vzdělavatele.

Na výroční schůzi vzdělavatelů jednot a poboček, konané 13. února 1927 v Sokolovně v Uh. Hradišti, zvoleni byli do předsednictva župního sboru vzdělávacího tyto bratři: Jar. Linhart, profesor z Kyjova, za vzdělavatele I. okrsku, Boh. Němeček, odb. uč. ve Veselí n. M., pro II. okrsek, Al. Cablík, odb. uč. v Uh. Hradišti, za III. okrsek a zástupcem žup. vzdělavatele a Fr. Mikulášek, odb. učitel v Bojkovicích, za vzdělavatele IV. okrsku. Kromě nich zvolen do žup. vzděl. předsednictva br. Fr. Šeda, odb. učitel z Buchlovic. Činnými členy vzděl. předsednictva byli též br. A. Konečný, prof. z Uh. Hradiště, župní menšinář a knihovník, a br. Fr. Milička, odb. uč. z Bojkovic (nyní správce školy v Krhově), žup. divadelní referent. Táž schůze navrhla župní valné hromadě za žup. vzdělavatele dr. Fr. Malinského, dosavadního vzdělavatele.

Župní důvěrníci ve vzdělávacím předsednictvu Č. O. S. jest s. Bož. Stýblová z Prahy XII.

Vzdělávací sbor župní konal v roce 1927 1 schůzi a předsednictvo žup. vzdělávacího sboru 4 schůze. Schůzi vzdělávacího sboru Č. O. S. v jarním i podzimním období zúčastnil se župní vzdělavatel osobně. — Do I. čtrnáctidenní vzděláv. školy Č. O. S. v Praze byl vyslán br. Linhart z Kyjova. Byl však od 1. září 1927 služebně přeložen na Slovensko, čímž pozbyl I. okrsek a zvláště jednota v Kyjově čilého vzdělavatele. Okrskové schůze vzdělavatelů jednot a poboček konaly se v II., III. a IV. okrsku (v každém dvakrát). Pokud bylo dosud lze ze zaslaných 46 výkazů (místo 83) zjistiti, byl v každé jednotě i pobočce zvolen vzdělavatel, ale v 12 jednotách ze 26 nebylo vzdělávacích sborů a ze 17 poboček jen 4 měly své sbory vzdělávací, ovšem jen 3—4 členné.

28. září 1927 byla konána v Uh. Hradišti 2. řádná celodenní škola vzdělávací, ve které souhrnně v 6i přednáškách

byly probrány všechny obory sokolské práce vzdělávací. Školu zahájil ž. vzdělavatel, naznačiv zároveň směrnice práce vzdělávací v jednotách v zimním období r. 1927-28. Přednášeli bratři: B. Němeček — „Tyrš-Fügner“, Fr. Šeda — „Stát, sokol, občan“, L. Jandásek z Brna — „Národnost, socialismus a náboženství v ústrojí sokolském“, Fr. Mikulášek — „Organisace sokolská a její poměr k jiným spolkům tělocvičným“, A. Konečný — „Výchova sokolského žactva a dorostu“, Fr. Milička — „Divadlo v Sokole“. Se školou byla spojena výstavka sokolského tisku a archivu jednoty uh.-hradištské, vzorně uspořádaná br. Al. Cablíkem. Škola byla navštívena o více než 100% lépe než l. škola v roce 1926. Bylo zde celkem 60 posluchačů (z nich 10 sester) z 20 jednot a 12 poboček, školu neobeslalo tudíž 22 jednot a 27 poboček*). Posluchači měli zaslati písemné práce do 31. října, ale této povinnosti dostali jen 3 bratři a 2 se omluvili. — Poněvadž nevězily se ještě v župě ani řádné školy vzdělávací, nelze zatím pořádati škol mimořádných.

Vzdělávací školy pro nové členy v jednotách nekonají se dosud v té míře, jak toho řád Č. O. S. a též potřeba vyžadují. Předepsaného slibu není také asi všude dbáno. Pokud mně zatím z výkazů známo, konaly se školy jen v 6i jednotách (Bojkovice, Brod, Uh. Hradiště, Kyjov, Slavičín a Strážnice), celkem pro 239 posluchačů. Látka k podrobné zprávě pro nové členy v jednotách není ještě sebrána, (lhůta je do 31. března) takže zprávu o tom musím odložit do příštího čísla župního věstníku.

Jednoty účastnily se téměř všechny (neb i samy pořádaly) oslav v 77. výročí narozenin presidenta republiky, T. G. Masaryka, jakož i projevů radosti nad jeho opětovným zvolením presidentem. Konány pochodňové průvody, proměn. koncerty, tábory lidu s proslovy i slavnostní řeči. Hojná byla účast též při oslavách zborovských. Oslavy 28. října a oslavy Husovy konány většinou s pokrokovými spolky a Osvětovými sbory.

Značný pokrok jevil se na poli součinnosti vzdělavatelů s cvičitelskými sbory, neboť téměř polovina vzdělavatelů jednot a poboček jsou členy cvičitelských sborů a působí zvláště jako cvičitelé žactva. Ve 2 jednotách byli vzdělavatelé zároveň náčelníky jednot i okrsků. Není to však nemírné přetěžování

(* Nejvíce posluchačů mělo Uh. Hradiště a St. Město (7), 3 členy vysílala Velká, po 2 čl. Bohuslavice, Buchlovice, Domanín, Kyjov, Luhačovice, Moravany, Uh. Ostroh, Strážnice, Svatobořice a pobočky Bzová a Zadovice-Kelčany; po 1 členu Bojkovice, Bzenec, Koryčany, Malenovice, M. Písek, Slavičín, Újezdec, Veselí, Záhorovice a pobočky Křhov, Hr. Lhota, Polešovice, Pozlovice, Přečkovice, Stavěšice, Těnice, Velehrad, Nová Ves a Žeravice.

Školu neobeslaly jednoty: Babice, Hluk, Komňa, Kunovice, Lipov, Lovčice, Napajedla, Nivnice, Osvětímány, Otrokovice, Pitín, Šardice, Vlčnov, Veletiny, Víkoš, Vracov, Zdánice, Želetice a pobočky: Archlebov, Bánov, Bílovice, Blatnice, Blatníčka, Bukovany, Halenkovice, Havčice, Hradčovice, Hrozenkov, Chvalnov, Kostelec, Kožušice, Louka, Milotice, Násedlovice, Nedakonice, Oldřichovice, Petrov, Rudice, Sobůčky, Vnorovy, Hrubá Vrbka, Vřesovice a Žlutavá.

bratří, ochotných obětavě pracovat a zároveň trapný důkaz o neochotě ostatních? V župě učiněn pokus o větší součinnost obou sborů tím, že k návštěvě župní školy vzdělávací byli pozváni i členové cvičitelských sborů (zúčastnilo se jich 23) a v župních kursech cvičitelských jsou zpravidla i přednášky ideové.

Podzim věnován byl v některých jednotách činnosti propagační. Hlavní zřetel obrácen na získání mládeže do Sokola. Mnohé jednoty nemohly však činnosti propagační rozvinouti pro nedostatek místnosti a cvičitelů. Žactva bylo by všude dost, ale nelze ho dobře umístiti a vésti, poněvadž je málo schopných a ochotných cvičitelů v jednotách. Co dělá naše mladá inteligence? Nemám na mysli jen učitele, poněvadž ti jsou zpravidla osou sokolské práce vzdělávací v převážné většině sokolských jednot, ale též ti ostatní, kteří mají k tomu schopnosti, vzdělání a dosti času! Aby cvičitelstvo sokolských jednot bylo dostatečně poučeno o hlavních stránkách výchovy mládeže, přednášel br. Konečný o tomto tématu v podzimní župní škole. Otázka tato byla předmětem jednání na výroční schůzi žup. vzděl. předsed. i na schůzích okrskových.

Žel, zprávy z jednot v tisku o činnosti vzdělávací i jiné bývají velmi řídké, neúplné, ba nejčastěji žádné; nevím, mám-li to přičísti skromnosti činovníků v jednotách či spíše jejich nedbalosti, která působí tolikerou škodu. Zpravodajství pokládají mnozí za zbytečnost zapominajíce, že i tak lze dobře propagovati sokolskou myšlenku a zároveň podněcovati k další a lepší práci. Co to však bylo upominání, než sešlo se z jednot necelá polovice sokolských dotazníků o činnosti Sokolstva za války, o propagaci, hřištích a j. v., a kolikrát nutno vymáhati pravidelné výkazy o činnosti cvičebné i vzdělávací? Jen v několika jednotách zvolili tiskové zpravodaje, kteří dokonce také psali, nespokojíce se s pouhým svolením, jak to u mnohých funkcionářů bývá zvykem. Mnozí se vymluví, že nevycházel župní věstník pravidelně a včas, proč však neutloulki za to bratra redaktora svými zprávami a články? Snad by si byl dal říci a číslo vydal, kdyby v něm měl co tisknouti! Redaktor podával občas stručné zprávy tisku o schůzích župního předsednictva. Vlastní Zpravodaj vydávala pro své členy jednota v Luhačovicích. Kromě denních listů, zvláště Lid, Novin, též veškeré krajské časopisy, zejména republikánské, národně-sociální a nár. demokratické uveřejňovaly ochotně stručné zprávy o význačných podnicích jednot. — Odběr sokolských časopisů stále neuspokojuje, zvláště neprávem zapomíná se na odebrání spolehlivě informující revue „Sokol“.

Knihovny v jednotách i pobočkách nejsou dosud jednotně uspořádány. Někde vyřadili úplně knihy obsahu zábavného i poučného a věnovali je knihovnám obecním, takže dnes omezují se jen na literaturu sokolskou a odborně tělocvičnou. Tam mají většinou již povinné spisy sokolské nebo budou co nejdříve doplněny. Zvláštní knihovnu pro členstvo, dorost a žactvo vykazují jednoty Bojkovice a Vlkoš, pro členstvo a dorost Malenovice.

Vlastní čítárnu mají: Malenovice, Moravany, Uh. Brod a pob. Velehrad. Provést dozory nad knihovnami jednot a poboček je úkolem žup. vzděl. předsednictva v příštím roce.

Župa založila putovní knihovnu K. Vaníčka, která čítá dosud 20 svazků, darovaných členy. Správcem knihovny je br. Konečný v Uh. Hradišti, jemuž lze zasílati další knižní i peněžní dary pro tuto knihovnu. Týž bratr spravuje knihovnu župní, která čítá 190 svazků, z toho jest župní knihovna divadelní o 72 svazcích.

Knihovny jednot i župní doplňují se koupí významných novinek na účet jednoty neb župy. Některé jednoty usnesly se zakoupiti do své knihovny všechny novinky, vycházející v nakladatelství Č.O.S., zvláště Sokolskou osvětu a Naše vzory.

Nezbytnou složkou vzděláv. činnosti sokolské na venkově jsou divadla. Zde však přes opětovné pokusy nepodařilo se dosud soustřediti činnost v župním divadelním odboru. Záleželo vždy na několika jednotlivcích v jednotách, vyvíjela-li se zde činnost divadelní či ochabovala. Lze pozorovati dobrý zjev v některých jednotách (na př. Bojkovice, Uh. Hradiště — zde hráno 12krát), že o divadlo jeví se zájem v obecnstvu i přes to, že kino nabízí větší „požitek“ a podráždění nervů, po čemž moderní doba tak touží. Dosud zasláné výkazy svědčí, že divadla hrála se ve všech jednotách a pobočkách až na jednu. V menších jednotách nutno pečlivě dbáti však toho, aby činnosti divadelní netrpěla činnost tělocvičná, neboť velice často bratři cvičící musí býti činně zúčastněni na všech podnicích jednoty a chtějí-li jí pomoci finančně, musí leckdy cvičení ustoupiti divadlu, ovšem zpravidla v pravý čas vracejí se cvičenci co nejdříve do tělocvičny. Divadelním zpravodajem v župním předsednictvu je br. Milíčka z Krhova.

Neimenším členům našich jednot starají se o ušlechtilou zábavu loutkářské odbory. Žel, jest jich dosud v župě naši velice málo. V roce 1927 pořádaly loutková divadla tyto jednoty: Babice (ve škole), Uh. Brod (3), Uh. Hradiště (1), Moravany (1), Strážnice (10), Svatobořice (5), Vlkoš (1), pob. Halenkovice (3) a Velehrad (3).

Abý činnost po této stránce se zvýšila, byl zvolen na rok 1928 loutkářský referent br. Fr. Cejnar z Uh. Hradiště. Kéž se mu podaří vzbuditi zájem o tuto nedoceněnou činnost v ostatních jednotách naší župy!

Kapitolou pro sebe jsou sokolské zábavy. Jsou-li dobře připraveny a řízeny, doplňují práci vzdělávací, neboť plní svůj úkol společenský. To stává se snad již pravidlem, poněvadž výbory jednot dbají, aby zábavní odbory předkládaly pořadání zábavy ke schválení a starají se i o to, aby zábavy nevybočily z mezí slušnosti. Ovšem opatrnosti je tu stále třeba, zvláště tam, kde vzdělavatel nehájí dosti svého práva, aby byly mu předkládány programy zábav.

Jak patr'o, musí se i letos spokojovati výr. zpráva vzdělávací jen údaji povšechnými, poněvadž dosud (do 24. února) 37 jednot a poboček dluží vzdělávací výkazy. Doufám, že budu moci v příštím čísle našeho Věstníku doložiti tuto zprávu již úplnou statistikou.

Vzdělávací práci v župě Komenského v jubilejním roce 1928 zdar!

Dr. Frant. Malinský, žup. vzdělavatel.

Sestava župního jmění**Jmění:**

Hotovost pokladní		401'51
Pohledávky:		
a) za jednotami a pobočkami	42.151'59	
b) u poštovního úř. šek. v Praze	1.087'96	
c) nestálci (přechodní dopisovatelé)	2.595'25	
Inventář:		
Zařízení župní kanceláře	6.411'30	
10% odpis z nákupní ceny Kč 11.025'74	<u>1.102'57</u>	5.308'73
Zásoba odznaků a průkazenek Č.O.S.		4.245'06
		<hr/>
		55.790'10
		<hr/> <hr/>

Stav výdejného jmění župy byl před rokem, t. j. dne

31. prosince 1926 17.356'85

Správní účet

Správní výlohy věcné	3.733'34
" " osobní, tajemník, náčelník a náčelní	26.879'74
Cestovné tajemníka, župních a okrskových činovníků	6.662'20
10% odpis na inventáři	1.102'57
Odpis na ceně skladu knih odvedeného ČOS.	<u>1.350'10</u>
	<hr/>
	39.727'95
	<hr/> <hr/>

V Kyjově dne 31. prosince 1927.

Jaroslav Hýsek,
župní pokladník a účetní.

k 31. prosinci 1927.

Dluhy:

a) Č.O.S. v Praze knihosklad	26.516'24	
" " organisační příspěvky	868'—	
b) Spořitelna města Kyjova	4.536'06	
c) jednoty a pobočky	929'48	
nestálci	2.236'92	35.086'70

Základy: Stav k 31./12. 1927

Tiskový	2.792'82	
Výchovy župních cvičitelů	3.373'10	
Mensšinový	200'—	6.365'92
Běžné výdejné jmění župy 31./12. 1927	14.337'48	
		<u>55.790'10</u>

za rok 1927.

Župní příspěvky za rok 1927	31.632'80
Organisační příspěvky za rok 1927	3.283'—
Výnos župního věstníku za rok 1927	1.792'78
Schodek správního roku 1927	3.019'37
	<u>39.727'95</u>

Rozpočet na rok 1928.

(Schválen schůzí župního předsednictva 26. února 1928.)

Vydání:

Župní tajemník	12.000'—
„ náčelní	3.000'—
Cestovné tajemníka	2.000'—
Cestovné, výlohy, poštovné župních a okrsko- vých činovníků	5.300'—
Tiskopisy, kancel. potřeby a poštovné	3'500'—
Nájem, otop a světlo	500'—
Kancelářské zařízení	1.000'—
Daně, poplatky, pensijní a nemocenské po- jištění	2.000'—
Mezisiletové závody (podpory závodním družstvům)	5.000'—
Úroky z výpůjček	500'—
Nepředvídaná vydání	1.000'—

Příjmy:

Župní příspěvky 6.200×5 '—	31.000'—
Organizační příspěvky 700×4 '—	2.800'—
Výtěžek župního věstníku	1.000'—
Pokuty pro neplacení jednot a poboček	1.000'—
	35.800'—
	35.800'—

Zpráva župního menšinového důvěrníka.

Má zpráva o župní menšinové práci ve prospěch našich světeňek na Těšínsku v roce 1927 nevykazuje takových úspěchů, jak by toho zasluhoval její význam. Zúčastnily se jí naše ochránitelky — Uh. Hradiště, Napajedla, Bzenec a Luhačovice, jinak zase úhor jako v letech minulých. Těžká práce za takového stavu opomíjení a nevšímavosti otázek našich menšin!

Uh. Hradiště je ochránitelkou Karvinné, Luhačovice Starého Města u Fryštátu, Napajedla Fryštátu a Bzenec Jablunkova. Podle svých sil snažily se ochránitelky dostáti své bratrské povinnosti. Jednota v Napajedlích zaslala světeňce ve Fryštátě vánoční dárek Kč 300.—. Zřídila fond pro zřízení sokolského praporu světeňce, jeho stav ke dni 1. ledna 1928 jest Kč 2.486'51. — Jednota v Luhačovicích darovala světeňce ve Starém Městě u Fryštátu 50 knih. — Jednota v Bzenci pořádala přátelský večer pro své členstvo a dorost, na němž jsem přednášel, a zaslala menšinovému župnímu fondu Kč 200.— jako příspěvek na zakoupení loutkového divadla pro světeňku v Jablunkově. — Jednota v Uh. Hradišti rovněž zamýšlela pořádati v listopadu menšinový večer, ale pod truchlivým dojmem úmrtí starosty br. Dr. Filipa Kociána upustila od toho a splní svůj úmysl letos na jaře.

Rovněž osobní styky byly přátelské. Zúčastnil jsem se valné hromady sokolské župy Těšínské v Petřvaldě dne 13. března 1927 a v našem župním věstníku vypsál jsem přehledně sokolský život na Těšínsku v r. 1926 (VIII. roč., čís. 9.—10., str. 138.—144.) Župa Těšínská vyslala na naši valnou hromadu župní ze svého středu br. Micku, župního starostu, a br. Zeleného, redaktora žup. věstníku. Župního sletu v Napajedlích zúčastnil se za župu Těšínskou její župní náčelník br. Rud. Šimůnek. A své bratrské vztahy osvědčila župa Těšínská, když její starosta a jednatel, bratři Micka a Kratochvíl, dostavili se do Mor. Ostravy na slavnost zpopelnění tělesné schránky br. dr. Filipa Kociána.

24. dubna 1927 konala se schůze menšinového odboru naší župy v Uh. Hradišti. Byla to schůze ustavující, ale sešlo se tak málo účastníků — byli jsme jen čtyři, že rozmýšleli jsme se, máme-li se dáti do práce. Přesto vyčerpali jsme celý daný program a stanovili jsme směrnici další práce pro naše světeňky na Těšínsku. Výsledky jednání otiskl jsem rovněž v našem věstníku. Žádal jsem tam, aby každá jednota odváděla menšinovému odboru župnímu, jak tomu jest i v jiných župách, po jedné cenné knize ve prospěch našich světeňek, a pak aby větší jednoty, městské, v měsíci listopadu neb v prosinci uspořádaly nějaký podnik a částí zisku přispěly na zakoupení loutkových divadel pro naše světeňky. Výzva vyzněla na prázdno a kromě ochránitelek nikdo v naší župě neprojevil zájmu o naše menšinové světeňky.

Mám rád Těšínsko, rád pracoval jsem pro ně, vždyť tamní život sokolský přirostl mně k srdci! Bylo pro mne svátečním

dnem, když pobýval jsem na jejich valných schůzích župních nebo na župních sletech, to jako bych střásal se sebe tíhu všedního života. Cítil jsem v žilách prouditi novou krev, přelitou z jejich sokolského úsilí, nikdy neumdlévajícího, těšil jsem se z jejich úspěchů národních a přál jim vždy stále většího rozmachu za hesly volnosti, rovnosti a bratrství.

Přijal jsem v naší župě zodpovědné místo redaktora župního věstníku, jež vyžaduje usilovné práce celého člověka. Vzdávám se úkolu župního menšinového důvěrníka a svého nástupce žádám, aby nadchl se sokolstvem našich hraničářů a pracoval pro ně s větším úspěchem a s pronikavějším pochopením otázek našich menšin v naší sokolské veřejnosti. A Vám, bratři i sestry na Těšínsku, mně známí i neznámí, přeji úplného zdaru snah sokolských i národních na kresách slezských, abyste se dožili brzy uskutečnění Vašeho župního hesla: „Kde otec stál, syn vždy bude stát.“ Sdružte všechny své síly za tímto jediným cílem — a vítězství jest Vaše!

Nazdar!

Ant. Konečný,
župní menšinový důvěrník.

Zpráva župního knihovníka.

Stav župní knihovny dne 28. února 1927 byl: čís. 150, svaz. 161, z toho oddělení divadelní mělo 62, svaz. 72.

V roce 1927 přibylo jako volné výtisky 5 knih, darem jednoty v Bojkovicích 2 věstníky. Koupena kniha „Tělocvik pro střední školy“ od Šmířáka a Matouška.

Divadelní oddělení rozmnoženo darem některých jednot, Otrokovice, Strážnice, Bojkovice, Luhačovice a pak některých jednotlivců, br. Schätzka z Uh. Ostrohu, br. Mikuláška z Bojkovic. Úhrnem získána 21 kniha, z toho 17 nových čísel. Stav župní knihovny dne 24. února 1927 jest 175 čísel, 190 svazků.

Seznam všech oddělení župní knihovny bude uveřejňován v župním věstníku počínaje 4. číslem tohoto ročníku.

Putovní knihovna Karla Vaníčka dosud má 20 čísel, darovaných jednotlivci. Jsou to bratři: Dr. Frant. Malinský, Vačura Fatin, Václav Dudek, Ant. Konečný. Doufám, že za 10 let dostoupíme výše 200 čísel, ač bylo by záslužným dílem celé župy, kdyby v jubilejním letošním roce naší republiky knihovna Vaníčková počala konati své poslání v jednotách nejslabších. Knihy i peněžitě přispěvky posílejte na mou adresu!

Nazdar!

Ant. Konečný,
župní knihovník.

Zpráva župního stavebního poradce.

V roce 1927 povoleny stavby nových tělocvičen v Hluku, Slavičíně-Mladotících a v Lipově.

Z povolených v r. 1926 dohotoveny a otevřeny v Komni, Svatobořicích a ve Bzové. Dále otevřeny Sokolovny v Hluku, Slavičíně-Mladotících a v Lipově.

Během roku jednal stavební poradce se zástupci více jednot a poboček, a to buď o rozšíření stávajících tělocvičen neb o předběžných pracích pro zamýšlené nové stavby. Byly to zejména jednoty a pobočky: Malenovice, Uh. Brod, Uh. Hradiště, Bílovice, Nedakonice a Velehrad. Jednání ta však nedospěla nikde tak dalece, aby mohla býti předmětem jednání v župních výborových schůzích.

Seznam vlastních tělocvičen koncem roku 1927:

Bzenec, Bzová, Hluk, Hradiště Uh., Komňa, Kyjov, Lhota Hroznová, Lipov, Luhačovice, Malenovice, Napajedla, Ostroh Uh., Otrokovice, Slavičín-Mladotice, Svatobořice, Velehrad, Veselí n. M., Vlkoš, Vracov, Žadovice-Kelčany, Ždánice, Želetice a Žeravice.

Pokud mně známo, mají upravená letní cvičiště jednoty: Uh. Brod, Kunovice a Písek. Vlastní pozemky má Staré Město, Bílovice a Babice.

J. Horák, župní stavební poradce.

Zpráva kinoreferenta.

Usnesením výboru Č.O.S. ze dne 15. května m. r. o kontrole sokolských kin jsou jednoty vázány odebíratí všechny filmy prostřednictvím biograf. odb. Č.O.S. Že dosud usnesení to plně se neprovádí, zavinují nejrůznější okolnosti, všem kinopracovníkům dobře známé, zejména terminování v poslední chvíli při uvolněním večeru.

Po stránce organizační svolil konečně biogr. odb. Č.O.S., aby námi navrhované a z části již fungující odbory župní byly ustaveny na valném sjezdu, k němuž by každá jednota jmenovala a vysílala 3 delegáty a kde by bylo zvoleno župní biogr. předsednictvo, aby snáze se scházelo.

Jmenování členů došlo poslední dobou již od všech jednot a bude valná schůze svolána ještě před valnou schůzí župy — písemně. Týká se jednot: Bojkovice, Buchlovice, Bzenec, Hluk, Koryčany, Kunovice, Kyjov, Malenovice, Napajedla, Otrokovice, Slavičín-Mladotice, Šardice, Uh. Ostroh, Vracov, Ždánice, úhrnem 15 jednot.

Podepsaný zúčastnil se sjezdu mor. biogr. odborů v Brně u příležitosti sjezdu mor. žup. Sjezd luštil všechny ožehavé otázky tohoto odvětví, přirozeně podle potřeb a poměrů moravských.

Doufejme, že uznáním a novým ustanovením se župního odboru dospějeme lepších výsledků nejen po stránce kázně, nýbrž i ve financích našich kin!

Nazdar!

Jind. Kotas, Bzenec.

Co by platná byla pevnost nejsilnější, hradeb nedobytných, kdyby obráncové její zmírali hladem tělesným i duševním? Proto každý podle sil a schopností svých pracuj též na roli hospodářské a vzdělávací. Jen vůlí a pracovitostí! Od muže k muži třeba pracovat, poučovat, vybízeti. To může každý, ať pán, ať sluha, každý může působiti třeba i v nejužším kruhu, ale hýbati se třeba! V práci a vědění je naše spasení!

Karel Vaníček.

Komenský a Masaryk.

Měsíc březen každého roku jest věnován vzpomínkám na dva slavné muže, kteří svým životem zapsali se ve vděčnou paměť národa, muže, kteří mají určité vztahy k sobě, i když dělí je doba dvou staletí — vzpomínáme narozenin Komenského i Masarykových. Komenský i Masaryk, každý podle poměrů své doby, sháněli za hranicemi ztrocené vlasti pomoc proti hrobařům české samostatnosti i proti těm, kteří ochotně jim pomáhali. Duševní dílo obou těchto našich veleeduků znamená vrchol českého úsilí, aby naše vlast byla osvobozena a českému lidu zjednána osobní i politická svoboda, a životní jejich vzor zůstane navždy ideálem každého poctivého Čecha.

Prezident Masaryk zajímal se o Komenského již v mladších letech při studiu filosofie českého národa a české historie. Poznal v Komenském vzor češství, filosofii českého bratrství, sloučení opravdového češství s opravdovým člověčenstvím v harmonický celek. Z Komenského vyšel Masaryk v otázce, že jen vzdělanost na mravním základě zabezpečí národu trvalou budoucnost. Komenský byl mu typem bratrské, usilovné, klidné práce, založené na vědění a prýšticí z pevného přesvědčení. Komenský byl mu obrazem trpělivosti, s jakou nejslavnější exulant česko-bratrský snášel všechna příkoří i vyhnanství, a přece nezoufal, i když mír vestfálský zmařil všechny naděje exulantů na návrat do vlasti. Komenský byl učitelem Masarykovým v jeho názorech náboženských i mravních, z Komenského vycházel Masaryk jako myslitel školský, žádaje postavení škol do služeb národních a ne církevních.

Vzpomeňme třístého výročí narozenin Komenského r. 1892, jež přispělo do značné míry k uvědomění širších vrstev lidových o tomto velikém proroku národní samostatnosti a hlasateli národní svornosti! V myslí vyvstává mi představa nepřátelského biskupa královéhradeckého Brynycha, jenž opovážil se tehdy na po-

tupu naši prohlásiti Komenského za velezrádce, poněvadž byl od-půrcem Habsburků. Český vzdělaný svět zastal se tehdy čestné památky nevinného exulanta českobratrského, a Masaryk, aby zdů-raznil národní význam Komenského, podal jeho filosofii českého Bratrství v přednášce, kterou proslavil ve studentském spolku Slavii v předvečer třístého výročí narozenin Komenského, 27. března 1892.

Netušil tehdy prezident Masaryk, že po uplynutí čtvrt století bude sám sdíletí osud bratrského biskupa, osud šťastnější, že sta-ne se vykonavatelem jeho posvátného odkazu: „Věřím i já Bohu, že po přejití vichřic hněvu, hřichy našimi na hlavy naše uvedeného, vláda věcí Tvých k Tobě se navrátí, o lide český!“ Tato proročná slova Komenského předeslal prezident Masaryk svému prvnímu poselství k národu — dokázal jimi, čím vděčí veleduchu Komens-kého ze svého osvoboditelského díla.

Můžeme si přát lepšího rozřešení dějin našich národních, než jakého dopřála nám Štěstěna? Komenský — Masaryk, dvě drahá jména, jichž s úctou bude vzpomínáno, dokud jedno české srdce bude věřit po jazyku svému!

Ant. Konečný.

To jisto jest, že odznak sokolský nepatří k agitaci volební (volba sama již agitací není, při výkonu volebním hrdě můžeš od-znak nésti). Mnoho jest pěny, mnoho špíny politické, toho všeho má býti Sokol uchován, před tím i odznak náš ubráněn. Přímo zlo páše, kdo by jménem jednoty agitoval ve prospěch strany kterékoliv. Členové spolku ať si pracují pro kteroukoliv čestnou stranu českou, spolek sám však nechť nikdo nezatahuje do věavy stranické!

Karel Vaníček.

Zprávy ze župy.

Schůze předsednictva sokolské župy Komenského konala se v neděli dne 22. ledna 1928 v Uh. Hradišti a byli jí přítomni všichni členové, až na br. jednatele, kterýž omluven nemocí.

Br. starosta Dr. Kozánek při zahájení vzpomněl nemocného br. jednatele a uvedl, že jeho záležitosti až do valné hromady povede br. náčelník, kterýž po prvé dnes i v hodnosti tajemníka mezi námi zasedá.

Přečten zápis o poslední schůzi a projednány jednotlivé jeho odstavce takto: Odpovědi o propagaci tělocviku žactva v jedno-tách chybějí ještě z 51 jednot, které znovu se vyzvou k odpovědi. Celkovou zprávu pak zpracuje bratr vzdělavatel. — O brancích neodpověděly též některé jednoty a usneseno upomenouti je a když do měsíce neodpoví, zaříditi ostatní bez nich. — Volební záležitost bratra Miky ze Starého Města byla předmětem delšího rozhovoru, jehož se zúčastnili bři. Dr. Malinský, br. starosta,

Horák, Konečný, Švejčara a Staša. Bylo pak přijato, aby znovu toto vyšetřili na místě samém bratři Dr. Malínský a Staša. — Návrh br. Hartla z Velehradu na zřízení stavebního fondu na podporu stavby tělocvičen vrátila Č. O. S. župě, aby jej vyřídila v mezích své kompetence. Usneseno vrátiti navrhovatelí jeho návrh s odůvodněním, že v župě nedal by se uplatniti, poněvadž by to nemělo významu. Chce-li dotyčný, ať sám navrhne si to valně hromadě! — Br. vzdělavatel vysvětluje, jak a kdo má vyplňovati dotazník o stavu vzdělávacích škol. Dotazníky rozmnoží br. Staša a ostatní zařídí si br. vzdělavatel. Po tom zápis schválen.

Za br. jednatele podává zprávu br. Staša. Uvádí, které jednoty oznámily své valné hromady a které žádají zástupce župy. Ve Starém Městě byl br. Konečný, v Nechvalíně br. Mastný z Kyjova a do Pitína pojedí br. Staša. Oznamuje dále, které jednoty a jaké částky upsaly na záchranu lublaňské Sokolovny. Celkový úpis do dnešního dne jest 5.650 Kč. — Úrazový odbor Č. O. S. oznámil výměru podpor ve dvou případech. — Soustrastné projevy nad úmrtím br. Dr. Kociána zaslala Č. O. S., 31 župa, 3 jednoty a 4 jednotlivci; všem se poděkuje. — Č. O. S. zaslala oběžník o propůjčování tělocvičen sokolských středním školám a vypisuje volby výboru Č. O. S. na další tříletí. — Administrace časopisu »Sokol« oznamuje jména jednot, které dluhují větší částky za tento důležitý časopis, dále ty, které neodebírají nebo jimž pro neplacení byl zastaven. Uveřejní se ve věstníku. — Sokol v Koryčanech vyloučil člena R. N., kterýž odvolal se k župě. Vysvětlení k tomu podal br. starosta, načež odvolání zamítnuto a vyloučení z jednoty na dobu trvalou potvrzeno. — Č. O. S. požádala župu, aby oznámila jednotě nivnické, že nelze provésti vyvlastnění pozemku na stavbu Besedního domu, a poučila ji, jakého postupu při všech podáních je třeba zachovati; bylo vyhověno. — V referátu o schůzi výboru Č. O. S. poukazuje na Věstník sokolský a při zmínce o udělení medaile Č. O. S. br. starostovi, ujímá se tento slova a se zřejmým pohnutím děkuje za toto nejvyšší vyznamenání, které nevztahuje jen na svou osobu, nýbrž na všechny, kteří mu při práci pomáhali. Zpráva jednatele pak schválena.

Br. náčelník uvádí, že župní školu cvičitelskou v Kyjově navštěvovalo 9 bratří a 13 sester, skoro vesměs začátečníků, ale velmi snaživých, takže je naděje na dobrý výsledek této školy. Druhá škola začala dne 29. ledna v Uh. Hradišti. Zkoušky cvičitelské budou konány za měsíc po kursu. — Datum, kdy odevdána bude medaile br. starostovi při zvláštním slavnostním odpolední, stanoví technické předsednictvo.

Br. pokladník uvádí, že zbytek župního skladu knih byl odeslán Č. O. S. a první splátka 10.000 Kč též zaplacená. Zmiňuje se dále, že kyjovská jednota odkoupila by část našeho inventáře, jehož nyní nebudeme potřebovati. Br. starosta pak připomíná, že můžeme podati též žádost za snížení nájemného, když

nyní kanceláře nebudeme potřebovat více než asi dva dny v týdnu. Obě svěčeno vyříditi užšímu předsednictvu. Schválením menších účtů pokladních schválena i zpráva pokladní.

Br. vzdělavatel uvádí, že rozešle dotazníky, týkající se loutkového divadla. Schůze župního sboru vzdělávacího byla 19. února 1928. Dále oznamuje, že pro příští rok nemůže již vzdělavatelství zastávat a bude třeba najíti pro to jiného bratra. Zafidí snad sbor vzdělávací.

Menšinový knihovník a důvěrník uvádí, že napajedelská jednota odvedla své svěčence jako vánoční dar 300.— Kč a zřídila fond na pořízení praporu téže. Znovu uveřejní výzvu na jednoty i jednotlivce v župním věstníku, aby pamatovalo se na putovní knihovnu Karla Vaníčka.

Divadelní referent se zmiňuje, že budou pořádány kursy, jejich datum včas oznámí.

Kinoreferent oznamuje, že nemá vůbec zpráv od Kinoodboru Č. O. S., proto neví, jak a kdy zřizovati župní kinoodbor. Župa se sama dotáže u Č. O. S.

Pro čtení výročních zpráv, které budou uveřejněny, stanovena schůze předsednictva na 26. únor t. r. — Valná hromada župní pak bude svolána na 1. duben 1928.

Ve volných návrzích pověřen br. redaktor, aby zvolil si nejvhodnější tiskárnu pro župní věstník. Pak schůze skončena.

Nazdar!

Vpravdě šťasten pouze ten, kdo dle možnosti rozvíjí své schopnosti, pečuje o své zdokonalení a má blahé vědomí, že podle sil svých prospívá k dobru jiných.
Svat. Čech.

Zprávy z okrsků.

Přehled vzdělávací činnosti III. okrsku v r. 1927.

Chtěl jsem již v minulém čísle podati přesnou zprávu o vzdělávací činnosti III. okrsku, leč nebylo to možno pro nedochvilnost některých jednot, které mi výkazů o své činnosti neposlaly. Činím tak teprve dnes a poznamenávám předem, že ani tato má zpráva není úplná pro výše uvedené bolesti, neboť 3 výkazy mi dosud chybí.

Je možno, abych za těchto poměrů, jako okrskový vzdělavatel, vyhověl včas župě a župa Č.O.S.? — Kdo brzdí práci?

Sokolská práce je složitá, proto vyžaduje poctivosti, přesnosti, stále činnosti a spolupráce všech.

Podle zaslanych mi výkazů ze 12 jednot vykazuje III. okrsek za minulý rok 302 proslovy, 57 přednášek, 25 rozhovorů, 19 akademii, 29 vycházek, 59 divadelních představení, 7 loutkových di-

vaдел, 10 koncertů, 33 zábavy, 188 kinových představení, 1 sokolskou výstavku a různé jiné drobnější podniky. Školy pro nové členy pořádány byly podle výkazů jen v některých jednotách. Slib sokolský konán byl v jediné jednotě. Sokolských časopisů bylo odebráno 788 výtisků. Schůze vzdělavatelů jednot III. okrsku konána byla dvakrát, a to v Napajedlích a v Uh. Hradišti.

Tot stručný přehled vzdělávací činnosti za rok 1927. Srovnáme-li ji s rokem minulým, jeví se malý přírůstek.

Můžeme býti spokojeni se svou roční bilancí? — Při vědomí, že přes těžké překážky jsme konali, co bylo jen možno, nezapíráme, že mnoho jsme přehlédli, případně zanedbali. Tuto práci odkládáme do nového správního roku, jenž je jubilejním mezníkem naší národní svobody a státní samostatnosti, a žádáme v zájmu sokolství a ušlechtilého celku od každého příslušníka sokolského bratrstva, zvláště od zodpovědných funkcionářů, více poctivosti, přesnosti a kázně, aby výsledky našeho vzájemného úsilí v r. 1928 byly ještě radostnější. Nazdar!

Alois Cablík, okrskový vzdělavatel.

*Jen v srdce zápal, chrabrost bohatýrů
a budem vojsko netušených sil!
Sláb jenom ten, kdo ztratil v sebe víru,
a malý ten, kdo zná jen malý cíl!*

Svat. Čech.

Hlídka vzdělávací.

Zpráva o výroční schůzi župního vzděláv. sboru, konané 19. února t. r. v Uh. Hradišti. Schůze konala se za nepatrné účasti vzdělavatelů jednot a poboček. Přítomno bylo jen 23 členů župního vzdělávacího sboru z 21 jednot a poboček, tudíž jen 1/4 splnila svou povinnost! Zastoupeny jednoty: Babice, Uh. Brod, Buchlovice, Bzenec, Uh. Hradiště (3), Komna, Kunovice, Malenovice, Nivnice, Mor. Písek, Strážnice, Svatobořice, Veselí, Vlčnov, Vlkoš, Želetice; pobočky: Halenkovice, Rudice, Velehrad, Vnorovy, a Místřín (spolu se Svatobořicemi). Omluvily se: Bojkovice, Kyjov, Lipov, Uh. Ostroh, Slavičín a Krhov. Ostatní jednoty a pobočky neprojevíly o schůzi zájmu.

Vzdělavatel podal stručnou zprávu o podzimní schůzi vzděláv. sboru Č.O.S. a upozornil na usnesení této schůze a její význam pro vzdělávací práci v župě a jednotách. Oznámeny též pokyny a přání předsednictva vzděláv. sboru Č.O.S. a naznačeny směrnice pro vzdělávací práci v jednotách v jubilejním roce 1928. Zvláště zdůrazněno, aby členstvo bylo seznamováno s historií a ideovým základem našeho odboje za svět, války, aby pak vlastní oslavy v říjnu byly výsledkem uvědomělého vlastenectví a ne jen planého nadšení. Jednoty ať spojí se s Osvětovými sbory a pokrok. spolky

k pořádání přednášek o naší revoluci a jejím významu. Podrobnější pokyny k vlastním oslavám budou vydány po jarní schůzi C.O.S. Ať zatím každý hledí nejprve sám se poučiti o čsl. odboji, aby mohl o něm poučovati pak i jiné. Ať není j dnoho sokol, vzdělavatele, který by nepřečetl Masarykovy „Světové revoluce“ a Benešových paměti „Světová válka a naše revoluce“. Upozorňuji ještě na dobrou knížku Sychrava Wertstadt „Českoslov. odboj“ (knihy pro každého sv. 5.), na cyklus přednášek „Českoslov. revoluce“ (Nákladem Památníku odboje 1923), na knížky br. J. Kudely „Rok 1917 v dějinách odboje“ a „Rok 1918 v dějinách odboje“ (nákl. Mor. Legionáře). — Nutno si všimati hojně i otázky slovenské.

Zprávy o činnosti jednot a poboček v župě sdružených za rok 1927 nemohl vzdělavatel podati, poněvadž měl tehdy jen polovinu výkazů. Ba ještě 9. března, kdy tuto zprávu zasílám redakci žup. věstníku, chybějí mi výkazy z 12. jednot a 20 poboček, ačkoliv měly býti odeslány okrskovým vzdělavatelům nejpozději do 20. ledna. Takový je smysl pro pořádek a kázeň u bratří vzdělavatelů, kteří mají býti příkladem ostatním činovníkům!

Výkazy o vzděl. činnosti v r. 1927 dluhují mně tyto jednoty a pobočky: Domanín, Hluk, Lovčice, Staré Město, Napajedla, Nivnice, Mor. Písek, Pitín, Újezdec, Vlčnov, Vracov, Ždánice; Archlebov. Bánov, Bilovice, Blatnice, Blatnička, Bukovany, Havčice, Hradčovice, Hrozenkov, Kostelec, Louka, Milotice, Oldřichovice, Petrov, Přeckovice, Sobůlky, Stavěšice, Těmice a Vrbovec.

Po zprávě vzdělavatelově žádal redaktor žup. věstníku br. Konečný přítomné vzdělavatele o zasilání zpráv do věstníku. Týž br. žádá o větší zájem o knihovnu Vaničkovu, která čítá dosud 20 svazků, darovaných některými členy. Br. Cejnar doporučuje, aby nezapomínalo se na vzdělávací články ve věstníku, jenž nemá podávat jen suché články o schůzích. Snad by starší bratři mohli psáti své vzpomínky, též dobrý humor byl by na místě. — Lépe snad bylo by žádati peněžní příspěvky pro Vaničkovu knihovnu místo knižních darů.

Vzdělavatel pak ohlašuje návrh předsednictva žup. vzděláv. sboru, aby jednoty byly pokutovány za neobeslání vzděláv. podniků, podobně jak tomu je ve sboru cvičitelském, a dodává, že by získaného obnosu mohlo se použiti na Vaničkovu knihovnu. Po kratší rozpravě návrh přijat. Pokuta za neobeslání žup. vzděláv. školy nebo výroční schůze vzděláv. sboru jest 20 Kč. Usneseno pořádati řádnou vzdělávací školu župní v září 1928 opět v Uh. Hradišti. Stanovení pořadu školy ponecháno župnímu vzdělávacímu předsednictvu.

Volby. Vzdělavatel udává závažné důvody, pro které nemůže dále svou funkci zastávati, a žádá přítomné, aby ho nevolili. Žádá o návrhy v tom směru. Br. Cablík tlumočí návrh vzdělavatelů III. okrsku, aby župní valné hromadě byl navržen dosavadní vzdělavatel. Týž návrh podává br. Němeček za II. okrsek. Br. Konečný

navrhuje rozšíření vzděl. předsednictva, aby vzdělavatel župní mohl věnovati se spíše ideovému vedení žup. vzděl. sboru a nebyl vyčerpáván prací administrační.

Zvoleno jednomyslně toto předsednictvo : žup. vzdělavatelem (návrh pro žup. valnou hromadu) Dr. F. Malinský ze Strážnice, vzdělavatelé okrskovými: I. br. B. Šostek z Kyjova, II. br. B. Němeček z Veselí n. M., III. br. Al. Cablík z Uh. Hradiště a IV. br. Mikulášek z Bojkovic. Dále členy vzděl. předsednictva br. Šeda z Buchlovic a br. Cejnar z Uh. Hradiště — kromě stálých členů vzděl. předsednictva, kteří jsou zároveň členy župního předsednictva (redaktor žup. věstníku, divad. referent, náčelník a náčelnice.)

Zapsal Dr. Frant. Malinský

Technická hlídka.

Nově zvoleným náčelníci!

Vůle členstva svěčila v ruce Vaše žezlo vlády. Jste povolány vésti, to jest vychovávat. Každá z Vás sestavuje program své práce, plány bujně klíčí jako divoké víno. Přehližte minulost a dobrá snaha kvapem sbírá nedostatky a ještě s větším spěchem budete lpěti na odstranění toho, co se Vám za předchůdkyně nelíbilo. V hloubi duše jste přesvědčeny, že chcete dobré, jste jisty dobrým výsledkem, ale pozor — člověk není tvárná hmota a zvyk je železná košile! Bývá tu prvý neúspěch, po kterém upadají sestry v resignaci a znechucení zaplaví sotva vzplanuvší duši vůdkyně. Je nutno věřiti, že úspěch ve výchově běže se zvolna cestou vývoje. Proto trpělivost ať zdobí tu, jež má v úmyslu něco vykonati! Nestací seznati jen to, v čem záleží Vaše funkce, ať snažte se přiblížiti všem okolnostem a prostředkům, jež dávají tvářnost různým situacím, aby bylo Vám známo každé „proč“ a „proto“! Máte-li poznati pravdu a hájiti ji spravedlivě, odzbrojte sobectví, neb toho je schopna vyšší moc, kterou vede zájem celku! Pracujte podle plánu v mezích práva a uvidíte, že není zlé moci ni zášti, jež házelo by Vám klacky pod nohy! Důslednost váže nitky naší práce v pevné tkanivo úspěchu. Důslednost však ve všem a u všech i u sebe. Jste vůdkyně, zůstaňte však sestrami, ať dělí Vás jen různost povinností! Dovedeš-li dáti své srdce — získáš srdce všech, nevyměňuj mělké lichotky, ale dej poznati vřelé účastenství a účinný cit! Dej se poučiti jinými, nepovyšuj se vlastní představou, ať neuspokojí Tě teorie, ale snaž se poznati vše z vlastní zkušenosti! Máš býti vzorem v tom, čím jednota vzkvétá, a v tom, čeho žádáš od jiných! Jako neúnavná včelka sbírá příležitosti, z nichž můžeš vytěžiti, neb zvolení nedalo Ti i schopnost! K dobré vůli přidruží píli a s nimi vytrvale tam, kde značí vpřed! Sbor, toť ratolesti Tvého pně, ony mohutní Tvou silou. Uchov; je však svěží, chvějící se touhou po slunci, věz, že učiti nesmí značit udřiti! Náčelnice má býti dobrý duch, jenž má v moci připnout;

všem perutě vzletu. Uč, pracuj, dávej z darů duše své a nečekej díků, ba dokaž pracovat i za nevděk! Měj vědomí povinnosti národní vychovatelky k lidství a vstěpuj je všude, kde dosah Tvé moci! Odstraň překážky nejen viditelné, nýbrž i ty, jež záleží v nás! Přílišná citlivost a nedůtklivost zmaří mnohou dobrou věc, nebo ochudí naše řady o dobré síly. Dovedte se dívat na život sokolský bez růžových skel jako na boj, jímž umožněn vstup do pohádky smírného žití bez stesků a slabomyslnosti! A v nitru svém dejte vzniknouti hrdosti, která zabráni, abyste podlehly slabé chvíli hněvu a ustoupily dříve, než okusíte ovoce zaslouženého vítězství! Stane se to, co budete chtít a čeho jste schopny! Kéž uvítáte příští volební období s vítězným úsměvem a bohatou zkušeností, jsouce odhodlány jíti dál!

Vaši práci zdar!

M—á.

Ne násillm, ale smírně, ne m čem, ale pluhem, ne krví, ale prací, ne smrtí, ale životem k životu — toť odpověď českého genia, toť smysl našich dějin a odkaz velikých předků. T. G. Masaryk.

Hlídka loutkářů.

Br. Frant. Jandák, sokolský loutkář.

(Vzpomínka na rozloučenou.)

Koncem února odešel z oblasti naší župy br. František Jandák, učitel tělocviku na gymnasiu strážnickém, byv donucen neblahou restrikcí hledati si soukromé zaměstnání. Sokolská jednota strážnická pozbývá v něm jednoho z čelných svých pracovníků, milého a obětavého bratra, kterého při všech svých podnicích bude trpce pohřešovati. Také župní technické předsednictvo ztrácí v něm zkušeného praktika, jenž své bohaté zkušenosti vysloužil si už před válkou jako učitel tělocviku v Bulharsku a Rusku. Než i naše loutkářství musí želeťi jeho odchodu. Byl br. Jandák nadšeným a nezištným loutkářem, jenž neznal větší zábavy a větší radosti nad své loutky a loutkové divadlo. Strážnickému Sokolu vybudoval krásné a bohatě vypravené divadlo a ještě sám odvážel si jedno divadlo s bohatým ensembledem loutek vlastní výroby pro své děti do Kolína.

Měl všechny přednosti dobrého loutkáře: nadšení, vytrvalost, nadání. Byl dobrým malířem, takže si pořizoval sám scénickou výpravu, naučil se znamenitě řezati loutky, hledaje vždy nové, lepší způsoby a vzory. Byl dobrým mechanikem, dovedl vždy všemu přijít na kloub, uměl všechny technické problémy své scény tak důmyslně rozluštit, že jsme ho všichni obdivovali. Rovněž režisérem i loutkohercem byl znamenitým. Na jeho Škrholu budou strážnické děti dlouho vzpomínati. A přece sotva kdy před tím tužil, že v něm dřímá takový talent.

Vzpomínáme živě na ty začátky, neboť začali jsme spolu. Bylo to koncem listopadu 1923, kdy přijeli jsme ze Vnorov, kde spatřili jsme školní loutkové divadélko vlastní výroby, a rozhodli se skálopevně, že takové divadélko si také pořídíme. Na sv. Františka — to byl náš svátek — měli jsme první dvě hlavy, arci ještě hodně nedokonalé. Pak nastala krutá roboty s loutkami, při níž často jsme nevěděli, co z toho bude. Paní Jandáková se zlobila, neboť všude bylo plno dřeva a třísek, tříska zabloudila i do jídla a do ložnice, ba i malý Mirek v kočárku měl naše odřezky. Pak nastalo propalování tělíček, spojování loutek, fermežování, malování, takže postavení paní domu bylo opravdu zoufalé. Naši přátelé kroutili nad námi povážlivě hlavami a my sami leckdy jsme se při své robotě utkali ve slovní potýčce. Když jsme se radili o zařízení jeviště, když zadávali jsme je firmě Doležalově, bylo už dobře. A když viděli jsme své dílo hotové, byli jsme na vrcholu štěstí. Pak nastala starost s výběrem kusu, se šitím šatů a malováním kulis. I tu jsme se často střetli, hned ovšem zase udobřili, jak ani jinak mezi tvůrci nemůže býti. Pohnuté scény udály se také, když naše známé dámy šily kostýmy. Někdy v březnu nebo počátkem dubna 1924 mohli jsme vystoupiti s první hrou, kterou nemohla ovšem býti jiná než „Kníže a uhlíř, čili posvícení v Hudlicích a v Praze“, — dojemná hra ze života knížete Oldřicha.

Léto překazilo nám naši radost a po prázdninách, když chystali jsme „Fausta“, byl jsem přeložen do Jevíčka. Br. Jandák na čas osířel, ale záhy našel si kruh věrných žáků, které dovedl k neobyčejné dokonalosti.

Bohužel, dnes odešel br. Jandák, jeho „herci“ letos maturují a loutkové divadlo strážnického Sokola nadobro osíří. Snad najdou se dobří lidé, kteří by našli dosti lásky a porozumění pro toto dílo, které vyrostlo z upřímného nadšení a kterému br. Jandák věnoval tolik úmorné práce a tolik lásky.

F. Cejnar.

Pravda, byť byla stokrát opakována, vždy zůstane pravdou, jako slunce, třeba by stokrát vyšlo a zašlo, vždy se bude jmenovatí sluncem.

J. A. Komenský.

Zájmy biogr. odborů.

Kinoodborům. Velmi smutným zjevem v sokolském životě bývá mnohdy malý smysl pro pochopení sokolské kázně.

V mnohé jednotě naříká se na to, že v mladším členstvu jest nedostatek dobré vůle vniknouti do sokol. života, prodchnutého ideami Tyršovými. Těšíme se stále, že výchovou vzbudí se i u mladší generace smysl pro pravé sokolství.

Co však lze říci o činovnicích, kterým byla jednotou svěťena činnost v kinoodboru? Tito bratři, nemýlím-li se, jsou

z větší části odchovanci sokolští, kteří prošli školou života sokolského a jimž záleží na dobrém jménu sokolském!

Zajisté jest všem těmto činovníkům známo usnesení výboru Č. O. S. ze dne 15. května 1927 o poměru sokolského biografu k Č. O. S., jakož i o příčinách tohoto usnesení.

Bratří! Působí trapně, dostaví-li se k Vám některý agent firmy, která neuznává zřízení biogr. odboru Č. O. S., a tvrdí-li Vám, že polovina biogratů nedbá zásadního usnesení Č. O. S. a objednává filmy přímo u firmy, která ignoruje organisaci sokolskou, prohlašujíc jí za překážku volného obchodu.

A bratří naši? Sedají na lep, snad pro tu neč onu malou okamžitou výhodu zrazují naši společnou věc a sami vrhají stín na čistý štít krásné sokolské kázně.

Bylo by na čase, aby členové kinoodboru všech jednot si uvědomili, že i v obchodním vedení sokol. biografů nepřestáváme býti Sokoly!!!

Máte-li snad ze zkušenosti nějaké námítky, neb stížnosti na dnešní vedení biografického odboru Č. O. S., přednešte bratrsky svá přání neb požadavky žup. biogr. odboru, který Vám buďto přímo podá vysvětlení neb učiní ve smyslu Vaší žádosti příslušné kroky u biogr. odboru Č. O. S.

V každém případě jedněte sokolsky a nedopusťte, abychom různými činiteli, organisaci sokolskou zlehčujícími, byli přesvědčováni, že sokolští činovníci sami neuznávají zásadních usnesení svého ústředí Č. O. S.!

Biografický odbor naší jednoty napajedelské obstarává si filmy prostřednictvím Č. O. S. a jest úplně spokojen, neboť každá naše objednávka jest vyřízena s náležitou péčí.

A co jde u nás, proč by nešlo i jinde? Jen dobré vůle, bratří!

Nazdar!

Švejčara Jos.

Demokratism vyžaduje nejen práv, nýbrž ukládá i povinnosti, demokratism není pouze systém všeobecného hlasovacího práva, nýbrž je to nový názor světový a nový způsob života. Lidé musí být demokraticky především vzdělávání a vychovávání pro demokracii.

T. G. Masaryk.

Zprávy z jednot a poboček.

Pobočka Petrov-Zvolenov konala 22. ledna 1928 svou výroční členskou schůzi za účasti 64% členů pobočky a 61 bratří mateřské jednoty strážnické.

Ze zprávy, předne ené br. Hromkem, bylo patrné, v jak kritické situaci naše pobočka byla v minulém roce. Byl to spánek, ze kterého málokterá jednota probere se k novému životu. Bratří, kteří opravdu pracovali, nastoupili až na dva 1. října 1926 pre-

senční vojenskou službu, ze které se 1. prosince 1927 po 14i měsících navrátili. Všechna zodpovědnost byla v té době uložena na bedra br. Fr. Stoklasa.

Stav členstva ke 31. prosinci 1927 jest 13 mužů a 4 ženy. Cvičební povinnosti podléhá 7 mužů. Čisté jmění jest Kč 6.078'15. Všem povinnostem vůči Č.O.S. a župě jsme dostáli. Nad zprávou pokladniční nutno uvažovati. Příjem Kč 286'68, vydání Kč 473'83, chybí tudíž Kč 187'15. K tomu nutno bráti v úvahu Kč 491'50 členských nedoplatků vesměs již nedobytných. Mělo-li by se takto hospodařiti ještě po nějaký čas, jsme neodvratně na mizině. Proto, bratří, při volbě pokladníka buďte velmi opatrní! Uvažte dobře, komu pokladnu svěřujete, hodí-li se pro tuto funkci a bude-li ji řádně zastávat. Místo, aby dal pokladnu do pořádku, zřekne se pohodlně činnosti a vystoupne!

Potřeba pro rok 1928 udána jest částkou Kč 384' 10. Členský příspěvek Kč 18'— ročně. Volbou zvoleni zase starší, již osvědčení pracovníci; starostou Svačina, náčelníkem J. Stoklas, vzdělavatelem Martinek, jednatelem Fr. Stoklas, pokladníkem Hromek. Při ukončení slibují členové uspořádati nějaký podnik na zlepšení financí v pobočce.

Jan Hromek.

Luhačovice. Valná schůze byla 15. ledna 1928. Jednota má s pobočkami 241 členů, z čehož připadá na Luhačovice 185. V roce 1927 byly tyto podniky: 16 proslovů, 11 přednášek, 1 rozhovor, 4 divadla, 3 vycházky, 1 koncert, 7 zábavních večerů, 5 akademii s recitacemi, hudbou a zpěvy, 1 dětské radovánky, 1 pohádkové odpoledne. Členstvo odebíralo týdně 184 výtisků různých časopisů. Knihovna jednoty slouží jako knihovna veřejná. Má 384 svazků a půjčila 970 knih. Veškeré složky pilně cvičily. Byly obeslány veškeré podniky povinné i veřejná vystoupení jednot okolních. Zájezdu do Bratislavy zúčastnilo se 11 členů.

Jednota vydává „Sokolský zpravodaj“, který vychází po každé výborové schůzi a informuje členstvo o životě v jednotě. Pro mládež bylo zbudováno loutkové divadlo. Chráněnce ve Starém Městě u Fryštátu na Těšínsku bylo darováno 50 knih. Starostou zvolen opětně br. Krystýnek, náčelníkem br. Kovářík a náčelnicí s. Mikulcová.

Uplynulý správní rok možno právem nazvati rokem úrodným. Záleží na příštích činitelích, aby žeň byla ještě vydatnější. L. H.

Luhačovice. Valná schůze Družstva pro postavení Sokolovny v Luhačovicích konala se 12. února 1928. Majetek Družstva stoupl během roku ze 70 na 150.000 Kč. Je však ještě mnoho členů, kteří ničeho na stavbu Sokolovny nedarovali a neupsali. Budou-li výtěžky podniků sokolských jako dosud a splní-li liknavější svou povinnost, může se na podzim 1928 přistoupiti ke stavbě. — Ušneseno vypsati soutěž se lhůtou do 1. května. — Účast na valné hromadě byla slabá.

L. H.

Sokol v Uh. Brodě konal svou val. schůzi 29. ledna 1928 za účasti asi 80 bratří a sester. Br. Al. Blažek, zastupující nás

v župě, přečetl poselství Č.O.S., br. starosta dotkl se čelných otázek sokolských v zahajovacím proslovu a to objektivně a přiléhavě. Zabýval se projektem stavby Sokolovny, vytkl, co nezdravého objevilo se v životě jednoty v uplynulém roce, zvláště malou činnost v některých pobočkách a nekonání členských povinností nevelkého zlomku členstva jednoty. Od čtení zápisu minulého val. schůze upuštěno na návrh členstva, zprávy činovníků přijaty s případnými poznámkami některých přítomných. Náčelník přál si ve své zprávě větší účast mužstva při cvičení a stěžoval si na přetíženi členů jednoty častými tělocvičnými zájezdy do okolí v létě. Návštěva žen ve cvičení je dvakrát větší než návštěva mužů. Ses. náčelní vzpomíná daru sester jednotě — vkusně upravené stuhy na prapor, zmiňuje se o besídce žactva, uspořádané žen. cvičit. sborem, aby ukázalo se rodičům našich nejmenších, jak mládež u nás všestranně a úspěšně je vychovávána, aniž by pozorovala, že učí se kázi, sebeovládání atd., a to hravě a s netajnou radostí. Br. vzdělavatel děkuje zvláště divadelnímu a pěveckému odboru za účinné přispění k obohacení osvětového ruchu v jednotě. — Br. pokladník lituje, že pro malou účast obecnstva byla reprodukce filmu VIII. sletu u nás pasivní. Úprava stadia vyžádala si letos přes 10.000 Kč, což oznamuje se rovněž s neveselou tváří. Má tudíž pravdu br. pokladník „Družstva pro stavbu Sokolovny“, žádaje větší obětavosti ve shromažďování úspor, určených na stavbě sokolského domova. Zástupci poboček poslali jen písemné zprávy. Ze zprávy o činnosti stavebního odboru vysvítá stálá snaha, dokončiti výstavbu našeho letního cvičiště, ozdobiti a zdokonaliti je. Volba předsednictva vykonána aklamací: starostou zvolen opět br. V. Erazím, jeho I. zástupcem br. F. Prager, II. br. Jul. Anderle, náčelníkem zase br. F. Ondrášek, náčelníci ses. M. Mazáčová, vzdělavatelem br. K. Klvač. Výbor (skoro týž jako minule) volen listky. Ve volných návrzích odhlasován dotaz k Č.O.S., jaké stanovisko zaujímá k navrhované změně školské správy. — Celé „skládání účtů“ jevílo klid a chuť k další činnosti. K.

Z Napajedel. Dne 29. ledna 1928 konala jednota valnou hromadu, které bylo přítomno 86 členů. Jednotlivé zprávy činovníků vyzněly vesměs uspokojivě. Největší činností v uplynulém roce byly přípravy na župní slet v Napajedlích. Byl-li slet přehlídkou tělocvičné zdatnosti župy, bylo uspořádání jeho zodpovědností našeho členstva. Ze zprávy br. jednatele vyznívala úplná spokojenost jak s organizací prací sletových, tak i se vzornou a obětavou prací všeho členstva. Kéž by tomu bylo vždycky tak! — Zprávy náčelníka a náčelnice vykazovaly zvýšenou činnost tělocvičnou v jednotě, jen zmínka o veřejném vystupování členstva v kroji neuspokojovala. Této stížnosti nelze bez úvahy minouti. Členstvu, zvláště mladšímu, jest třeba vniknouti do života sokolského, obeznámiti se s úkoly Sokolstva a jíti s láskou za vytčenou metou. Žítí musíme sokolsky vždy a všude. Až to dovedeme,

nebude pak stesků, nebude nechuti k veřejnému vystupování v kroji (nepohodlnému, jak mnozí tvrdí), neboť každý uvědomělý Sokol jest hrdý na své členství v Sokole a jest mu ctí jíti v sokolském kroji. — Z dalších zpráv činovníků sezna valná hromada, že pro nerušenou činnost všech odborů jednoty jest také třeba vhodných místností, jichž se naší jednotě nedostává. Uloženo proto nově zvolenému výboru, aby prozkoumal finanční schopnost naší jednoty a vypracoval určitý návrh na přístavbu Sokolovny. Úkol to nemalý, který vyžaduje činů, ne několika členů, ale činů všeho členstva. Jen tak lze uloženému úkolu dostáti. — Při volbách činovníků pro rok 1928 zvoleni: starostou br. Jaroslav Pařík, I. náměstkem br. Rudolf Valenta, II. náměstkem br. Ant. Svoboda, náčelníkem br. Oldřich Šiška, náčelnicí ses. Vlasta Floriková, vzdělavatelem br. Rud. Böhms, členové výboru: bří. Bachmánek, Vl. Dědák, Duchoň, Dobeš J. st., Eck A., Šebík Jar., Zbořil, ses. Hanáčková L., Rárová, br. Kozáček, Hrubý, Tasovský a Švejčara. — Velice litujeme odchodu našeho dlouholetého starosty br. Dr. A. Horáka, který ze zdravotních důvodů vzdal se funkce starosty. Přejeme mu ze srdce, aby v době svého oddechu upevnil své zdraví a vrátil se opět mezi nás na své původní místo, kde plných 17 let obětavě a nezištně pracoval. Prožil s námi chvíle těžké i radostné a svým rozvážným jednáním mnohdy ochránil jednotu od možných vnitřních ořesů, proto máme ho tak rádi — byl vždy náš a my jeho. — Slib, že nás včas potřeby neopustí, dodává nově zvolenému výboru chuti k započaté práci, stanovené valnou hromadou, a již přeji mnoho zdarů!

— a.

Uh. Hradiště. (Z valné hromady.) Valná hromada naší jednoty, konaná 5. února 1928, přehlédla vykonanou práci za uplynulý rok a vytyčila si vedle pravidelné činnosti i smělý cíl do budoucna. Volby provedeny jednomyslně přisvědčením a zvoleni bratři: starostou Julius Kopp, I. náměstek Josef Horák, II. náměstek Alois Cablík, náčelníkem Martin Janík, náčelnicí Vlasta Fridrichová, vzdělavatelem František Cejnar; výbor zůstal téměř nezměněn. Největší pozornosti těšila se jistě zpráva stavebního odboru, podle níž přechází stavba nové Sokolovny z vysněných snů do stadia skutečné stavby. Plány provedl tvůrce Tyršova domu br. Krásný, architekt z Prahy, jehož návrh vybrán byl ze soutěže jako nejvhodnější. Půdorys zabírá 27X47 m, t. j. 1269 m² plochy. Tělocvičný sál o rozměrech 12'50X23'50 m má stálé jeviště, měřící 144 m² a prostranné galerie. K sálu přiléhají po obou stranách délky asi 3 m široké, jen sloupovím oddělené místnosti, jež učiní sál při podnicích tělocvičných i zábavných ještě prostornějším. V přízemí jsou šatny jak pro cvičící a herce, tak i pro obecenstvo, sprchy, místnosti pro nářadí a byt pro sokolníka. V prvním poschodí je vedle jmenovaných galerií výborovka, archiv a místnost pro trubačský sbor. Novostavba přiléhá vhodně k nynější staré tělocvičné, takže obě mohou býti při větších po-

nicích spojeny. Ve starém sále, který i s přilehlými místnostmi zůstane nezměněn, jest projektováno stálé loutkové divadlo a v novém vzorné divadelní jeviště s provazištěm. Podle přibližného rozpočtu stavba vyžádá asi nákladu asi 1,300.000 Kč. Dosavadní finanční plán zajištěn je teprv okrouhle částkou 1 milionu Kč. Rozřešiti úhradu schodku je úkolem nejbližší doby. Podaří-li se to, bude možno přikročiti ještě letos k radostné práci, která vyžádá si od všech bratří a sester moudré rozvahy a účinné pomoci. Br. Horák přinesl do valné hromady dobrý návrh. Podle něho může se státi i jednotlivec ideálním majitelem tohoto stánku bratrského snažení. Rozdělil totiž zastavenou plochu na čtvereční metry, jež lze koupiti po 100 Kč. Tímto způsobem získává finanční plán položky 130.000 Kč. Vyskytly se obavy, že novostavbou bude zmenšeno letní cvičiště. Tato starost odpadá, představíme-li si zbylou plochu nynějšího letního cvičiště, z níž bude pak odstraněn překážející domek cejchovního úřadu. Přiléhající malé letní cvičiště bude též účelně upraveno a k celku přičleněno, takže nové letní cvičiště změní jen svou podobu, ale pokud týká se plochy, ještě něco získá. Návrh řešiti stavbu nové Sokolovny samostatně na vhodnějším místě, kde bylo by lze i rozřešiti otázku ideálního stadionu, nemohl ani býti předmětem jednání pro nedostupný finanční náklad a jiné obtíže. Vytkli jsme si těžký a zodpovědný cíl, jehož chceme dospěti vlastní silou. Kromě toho předkládá nám sokolské svědomí otázku: „Stane se nová Sokolovna zárukou, že další naše činnost, k níž je třeba tolik lásky a tolik opravdového sokolského zápalu, neochabne, ale bude úměrná k obětem, jež jsme dnes odhodláni přiněsti národním ideálům?“ Bratři a sestry, můžeme-li všichni odpověděti čestně „ano“, nemám nejmenších obav, ale hledím s nedočkavostí vstříc radostné práci na vybudování tohoto krásného pomníku bratrského úsilí.

Velké dílo žádá spolupráce všech! Nazdar! Atois Cablík.

Strážnice. Z činnosti jednoty v únoru 1928. 12. února pořádána tělocvičná beseda, které činně zúčastnily se všechny složky naší jednoty. Cvičilo se dvakrát: o 15. a 20. hod. Odpolednímu provedení velice vadil slabý elektrický proud, zvláště v první polovici pořadu. Cvičeno bylo 11 čísel (odpo. jen 9 — nářadí vypuštěno) s dobrým výsledkem. Pořad zahájily kuchařinky poněkud nesměle, k čemuž svádělo jednak první veřejné vystoupení našich nejmenších 17 žákyň, jednak povaha této tělocvičné skladby sama — mohla by býti rušnější a obsahovati více změn, třeba se sestavována pro nejmenší žáčky. Povaze cvičenců lépe hovělo 2. číslo „Cvičení s čapkami“ od Al. Beni, cvičilo je 12 žáků s chutí a celkem dobře. Pěkně cvičilo 14 žaček se zdobenými švihadly. Cvičení, jež skládáno spíše se zřetelem na pěkný zrakový dojem u diváka než na tělocvičný prospěch cvičících, přijato obecenstvem s velikou pochvalou. Různosti 15 nejmenších žáků, kteří chovali se na jevišti zcela nenuceně, vnesly do sálu více

živosti, než jaký bývá při akademiích zvykem. Rozhodně takové číslo nikdy neuškodí. Pěknou ukázkou rytmického tělocviku podalo 14 starších dorostenek v rytmickém valčíku (autoři Holečková — Matějovec), třebaže číslo by více vyniklo, kdyby modrá barva chitonů nesplývala tak s černým pozadím jeviště. Nejlepším číslem pořadu byly odpoledne krychle dorostenců, večer však závěrečná skupina se nezdařila hned, jak bylo žádoucí k dokonalému úspěchu, nýbrž až při opakovaném přecvičení posledního oddílu. Skladba (složil Václav Pospíšil) byla by mnohem působivější, kdyby každý oddíl opakoval se jen dvakrát místo čtyřikrát. Po přestávce cvičilo dobře družstvo žen na nízkých bradlech a po nich hned muži na bradlech doskočných. Cvičení prokázali značnou vyspělost, cvičili směle a jistě cviky vrcholové, takže dostalo se jim zcela zaslouženého uznání dlouhotrvajícím potleskem nadšených diváků. Žel, že toto družstvo nebude dlouho pospolu, neboť tři jeho členové odcházejí ze Strážnice. Živé působilo cvičení 9 dorostenek ve vycházkovém kroji se zdobenými kruhy (rukopisná novinka na hudbu Pospíšilovu). Ovšem tělocvičná hodnota čísla je opět mnohem menší, než dojem zrakový, jímž tato skladba upoutá diváka. S menším porozuměním byly přijaty „Lilské věnečky“ žen. Bylo by pro příště dobře, naznačit myšlenku takového cvičení na programech, k besedě vydávaných. Zdařilou akademií zakončil vhodně „Sen poutníka“. Skladba, cvičená na Kladně v r. 1924, koluje dosud jen v rukopise. Nácvič tohoto čísla je dosti nesnadný, ale dobré provedení bylo přijato velmi pochvalně. Příjemným oživením je recitace poutníkova a zvláště sborový zpěv Marathonu. Akademie dobře ukázala tělocvičnou pohotovost jednoty (účinkovalo celkem 145 osob mimo zpěváků) — nebylo by však prospěšnější pořádati zvlášť besedu žactva a zvláště besedu členstva a dorostu? Vždyť obecenstvo přijalo by stejně rádo i dobrý výkon zpěvní, hudební neb recitační, jako rádo sleduje výkony tělocvičné.

Pravidelné členské besídky, které hodláme letos častěji konati, zahájeny byly 22. února. Byla to dvojnásobná příležitost, která nás pohнула k pořádání této 1. besídky v jubilejním roce. Vítali jsme do svého středu 6 nových členů, přestupujících do jednoty z dorostu, ale zároveň loučili jsme se s br. Jandákem, jehož jméno bude vždy vděčně vzpomínáno v dějinách rozvoje strážnické jednoty. Za 5 let, po která br. Jandák ve Strážnici působil, vykonal se jeho přičiněním mnoho platné sokolské práce, neboť on šel vždy příkladem napřed, pracoval obětavě a nezištně tam, kde jiní pracovat nemohli nebo nechtěli. Vděčně ho bude vždy vzpomínat celý cvičitelský sbor, členové, dorost i žactvo, jež on svědomitě a odborně vedl a zvláště ty nejmenší jsou mu povinni trvalou vděčností, neboť jim br. Jandák zbudoval téměř sám krásné, bohatě vypravené loutkové divadlo, jakým málokterá jednota může se pochlubit. Chybí tomuto divadlu ještě druhý obětavý b. Jandák, který by zase dovedl tak obětavě opatřit místnost, kde by se

trvale a nerušeně mohlo v činnosti pokračovati. Br. starosta Kou-
tecký příjem slib nových členů, ocenil pak vřele činnost br. Jandáka
a odevzdal mu vzpomínkový dárek členstva strážnické jednoty,
načež podepsaný poděkoval br. Jandákovi za jeho činnost v župě,
v cvičitelském sboru jednoty a v tamburášském odboru, který
br. Jandák založil a řídil. Za dorost rozloučil se Miloš Koutecký
a za žactvo rozloučil se s br. vedoucím Zdena Beckův těmito verši:

Bratře cvičitelí!

Žáky jste cvičival,	Za tato cvičení,
v pozoru, ve kroku,	žáci Vám děkují,
s nimi se bavíval	a dnes při loučení
ve hrách a v poskoku.	sokolsky slibují:

muži až budeme,
kdož ví kde ve světě,
s Vámi se sejdeme
v Kolíně na sletě!

při jichž přednesu zarosily se snad oči všech přítomných bratří
a sester, kteří přišli v hojném počtu stisknouti poctivou bratrskou
pravici našemu milému „principálovi“. Ačkoliv bratří tamburáši
snažili se rozptýlití pohnutí přítomných, přece se jim to nepo-
dařilo úplně. Je to důkazem, jak měli jsme br. Jandáka rádi a jak
nerádi ho ztrácíme v jednotě, která potřebuje ochotných vůdců
i dělníků. K další životní pouti i práci na sokolské liše v jednotě
kolínské přejeme milému bratru plného zdu! Dr. F. M.

Pobočka ve Vnorovech oslavila 78. výročí narozenin
pana presidenta tělocvičnou besedou 7. března t. r. O významu
T. G. Masaryka promluvil k velmi četně shromážděnému obecn-
stvu vzdělavatel pobočky. Následovala 4 čísla tělocvičná, jež za-
hájilo 8 dorostenců rázným oddílem sletových prostných. Ženy
předvedly Očenáškovu „Honičku“ a žižkovská „Symbolická pro-
stná“ svěže, s chutí a zřejmou láskou. Muži ukázali svou jistotu
a vyspělost zacvičením 1 oddílu letošních mezigletových prostných.
Neobvyklé cvičení podíové budilo zájem svým uspořádáním, pro-
stotou a nestrojeností pak vyvolalo hojně radosti. Byla to účinná
propagace sokolské myšlenky. Tělocvičný pořad byl zpestřen pě-
knou recitací Sovovy básně „Jarní zpěv před osvobozením“ a
číslu hudebními, jež obětavě předvedla místní kapela, zesílená několika
Sokoly. Všechny tělocvičné ukázky byly přesně doprovázeny na
klavíře, čímž znamenitě vynikly. Živým obrazem, uspořádaným
s jemným vkusem, a státními hymnami, zazpívanými všemi přito-
mnými, byla beseda skončena po 2 hodinném trvání. Zanechala
hluboký dojem. S jejím výsledkem mohou býti všichni přátelé
Sokolstva plně spokojeni. M. H.

Babice. Valná hromada, konaná dne 29. ledna 1928, byla
neobyčejně četně navštívena. Proti našim začátkům však počet
dospělých žen stupněm stáří při členských schůzích ubývá. To
není lhostejné. Jednota je svazek členů stejné myšlenky, jednotné
kázně a když se nescházíme, pak se stane, že rozcházíme se

v našem opravdovém životě a zpronevřujeme se pojmu „jednota“ i „bratrství“. I ve státě demokracie podmiňuje živou účast všech; jinak tato demokracie podle zákona přírody umírá a nastává autokracie, aristokracie, monarchie, jichž způsob ovšem závisí od povahy jedinců. Činnost s hmotným výsledkem byla kladná. Volba konala se kandidátkami s volnou opravou a zvoleni do předsednictva: starostou br. Josef Vinkler, místostarostou Jan Maňásek „Záhumenský“, náčelníkem Frant. Maňásek „Ceronský“, náčelníci Jenda Babáčková a vzdělavatelem uč. Bedřich Všetička. Do výboru zvoleni: Hubík, Valenta, Vyskočil, Janeček, Kokešová, Maňásek „Koutecký“, Abrahám a Ant. Rybka, náhradníky: Škrabal, Maňásek Ant., Obdržálek a Snopek. V neděli dne 12. února 1928 provedena v Babicích první opereta „Ženská vojna“ s velmi dobrým úspěchem; byla opakována dne 26. února v Kudlovicích. Režii vedl br. uč. Všetička, zpěvy br. Hubík a výpravu br. Vinkler. Souhra byla starým osvědčeným ochotníkem pochválena. Jen naše osvětlení jeviště jest nevyřešeno a zastiňuje opravdové výkony na škodu plného dojmu u diváka. Ochotníkům děkují všichni za píli a vytrvalost. Nazdar!

Vyskočil.

Různé zprávy.

Škola, která odměňuje své žáky. Mnohému z našich čtenářů není známo, že v naší republice jest škola, která nevyžaduje osobní návštěvy, a přece umožňuje všem nabytí všeobecného vzdělání. Jest to Domácí učení, sbírka písemných kursů, vydávaných Masarykovým lidovýchovným ústavem v Praze XII, Fochova 62, kde každému bez rozdílu věku a předběžného vzdělání lze za měsíční poplatek 10.— Kč učiti se různým předmětům, na př. českému pravopisu, občanské nauce, domácímu zahradnictví, základům elektrotechniky, češtině pro Němce, obchodní kalkulaci, domácímu zdravotnictví pro ženy, počtům pro strojníky a daňové praksi. Kursy mohou se probíratí jednotlivě a kdykoliv; po úspěšném absolvování některého z uvedených kursů lze obdržeti osvědčení, po absolvování tří kursů diplom. Při nedávné soutěži v měsíci listopadu dostal pan Jos. Konečný, železniční zřízenec v Přerově, premii 500.— Kč jako 12.000 účastník kursu.

Télocvičná jednota „Sokol“ v Banskej Štiavnici nabízí na prodej »Panorámu« a »Čítárnu«, jež je nucena prodati, ježto dostala výpověď z místnosti. »Panoráma« je automaticky v okruhu se pohybující stereoskopické kukátko pro 50 kolorovaných dia pozitivů, které vypůjčují se týdně z různých půjčoven jako filmy. K »Panorámě« přísluší »Čítárna«, do níž vypůjčují se časopisy z »Pražské okružní čítárny«. Pro oba podniky je třeba dvou místností a elektrického světla. Zařízení, uvedení v chod a veške-

ré informace poskytne ochotně jednota. Oba podniky jsou zá-
novní, bohatě zařízené — 52 čísel inventáře — a prodají se bez
výdělku za 9.000 Kč.

Sokolské písemnictví.

Noviny sokolské mládeže „Vzkříšení“ rozlétají se letos v 37.000 výtiscích. Jen několik desítek zůstává pro nové předplatitele. Dík zkušenému a obratnému vedení stoupl odběr proti loňsku o 13.000 výtisků každého čísla. Není divu, obsah čísel je tak poutavý a při své jednotlici programové linii přece tak pestrý, že s dychtivostí čekají na nejbližší číslo nejmenší i velcí čtenáři. Výchovná a poučná tendence skryta je obratně v pohádce, bajce, povídce, dědouškových anekdotách, v zajímavých návštěvách, nebo je pointou roztomile v duchu národní poesie psaných veršů, doprovázených kresbami vynikajících malířů, rozumějících dětské duši a jejich zálibám. Malí čtenáři mají tu Kašpárkův humor, návod ke hrám, svá říkadla, zábavné hlídky a vtipy starého Bloudimáka a strejčka Veruňáka a těší se z hádankářského a čtenářského koutku na obálce, jejíž titulní barevná kresba Fischerové-Kvěchové je stále poutavá. Dospělejší žáci zamyslí se nad sloupkem »Co nového«, článčky Porodovými, Jílovými, Homolkovými, Kálalovými, Flosovými, sokolského Lípana a se zájmem zaučují se prvům historie a výtvarných umění, jak je záživně a ukázkami uměleckých reprodukcí podává prof. Šuman. Předválečné Navrátilovo »Vzkříšení« je krásně zapsáno v dějinách literatury pro mládež; sokolské »Vzkříšení« za jeho vedení zdárně pokračuje v ušlechtilých tradicích. Hříchu dopouštějí se jednoty, které svému sokolskému žactvu nedají do ruky takový krásný list.

Martin Šmírák a K. Matoušek: Tělocvik pro střední školy Nákladem družstva Moravského legionáře v Brně. Stran 400. Kč 36.—. Ač kniha jest určena pro střední školy, lze ji všele doporučiti též cvičitelům sokolského žactva a dorostu, kteří v ní najdou hojně tělocvičných příkladů, rozvržených podle obtížnosti na 8 věkových stupňů: od příkladů pro žáky desítileté až po cvičební látku pro dorostence osmnáctileté. Užito jest tělocvič. názvosloví Tyršova, vždyť oba autoři jsou dlouholetí techničtí pracovníci sokolští. Připojeno rozdělení cvičební hodiny pro tělocvičnu i pro letní cvičiště.

Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 15. každého měsíce. — Vychází měsíčně. — Vydává Sokolská župa Komenského v Kyjově. — Roční předplatné Kč 8.—. — Číslo jednotlivé Kč 1.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820/Vl. 13. V. 1920.

STAVITELSKÁ KANCELÁŘ

**br. JOSEFA HORÁKA, stavitele
v Uh. Hradišti 166**župního stavebního poradce a přisežného znalce mor.-sl. vrchn. soudu v Brně
doporučuje se ku vypracování
skiz, plánů, detailů a rozpočtů, odhadů a provádění staveb všeho druhu.

Levné patentní celobetonové ploty.

Se závodem spojeno stavební a umělecké zámečnictví
bra KARLA ANDRÝSKA.Pamatujte na sebe a své milé **úsporami** na dárkové a vkladní knižky**OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ**

Šetrnost je matkou svobody! Šetrností k blahobytu! Šetření - bohaté kořeni!

KNIHTISKÁRNA

KARLA HYLSKÉHO**V UH. HRADIŠTI** doporučuje se br. jednotám k provedení
tiskopisů všech druhů

za ceny konkurenční.

Objednávky plakátů spolkových vyřizuje
spolehlivě v nejkratší lhůtě.**C. Neusser, zasílatelství**

v Uh. Hradišti.

Stěhování patent. nábytkovými vozy.

- - Antostěhování a autodoprava. - -

⚡ OBCHOD ⚡uhlím, dřívím, vápnem, cement, lepenkou, rákosem,
sádrou ve velkém i malém.

SPOŘIVOST JEST MATKOU SVOBODY!

SPOŘITELNA

MĚSTA

NAPAJEDEL

a její

sběrna a platebna v Tlumačově.

Přijímají vklady

na knížky, šeky a běžné účty.

Úrokují tyto

při volné dispozici 5%, při půlroční výpovědi
5 1/2% po odečtení zákonných poplatků.

Půjčují

na hypotéky, směnky, běžné účty, cenné
papíry za podmínek nejvýhodnějších.

Provádějí

inkassa, úhrady do ciziny, kup a prodej
cenných papírů.

Úřadují

v Napajedlích denně od 8—12 hod. dop.
v Tlumačově: v neděli od 8—12 h. dop.,
ve čtvrtek od 8—14 h. dop.

*Udílí v peněžních záležitostech bezplatně
informace.*

SPOŘITI JEST VLASTENECKÝ ČIN!

NEBUDIŽ ČECHA BEZ SPOŘITELNÍ KNÍŽKY.

KDO NESTŘADÁ, NENÍ ÚČASTEN POKROKU SVÉHO NÁRODA.

Spořitelna města Uh. Hradiště,

největší lidový peněžní ústav moravského Slovenska, přijímá vklady a poskytuje půjčky na hypotéky, směnky a cenné papíry. — Za vklady ručí aktiva spořitelny přes 52,000,000— Kč a rezerv. fond Kč 2,900,000— a město Uh. Hradiště poplatní silou a velkostatkem mírové ceny přes 3 miliony Kč.

U spořitelny uloženo jest 52,000.000— Kč.

Dostaveníčkem sokolské společnosti
jest

restaurace v Sokolovně

(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti.)

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína.

o návštěvu prosí

JAN. HOLUB, restauratér.

FOTOGRAF

Václav Bartoň v Uh. Hradišti, proti měšťanské škole.

doporučuje se br. jednotlivcům k provedení tableau, zvětšených obrazů, pohledovým fotografiím atd. za velmi výhodných cen.

Radio, gramofony, desky, jízdní psací stroje Remington kola, šicí stroje, hodinky, zlato, optiky, akumulátory, lampy, sluchátka a jiné koupiti levně a ve velkém výběru u

RUDOLFA GERNA, hodináře a mechanika, **UHERSKÉ HRADIŠTĚ.**

Oprava a nabíjení akumulátorů.